

WĘSTNIK

Sokol Sydney Gymnastic Association Inc.

If undelivered return to:

53 Alice Str.
SANS SOUCI 2219
Print Post Approved
PP 239732/00003

SOKOL

SYDNEY AUSTRALIE.

OZNAMUJEME OTEVŘENÍ NOVÉ LÉKAŘSKÉ KLINIKY V
PENSHURSTU (NEDALEKO HURSTVILLE) ZAČÁTKEM KVĚTNA
2000.

Dr. VĚRA TATOSSIAN NABÍZÍ :

1) VEŠKERÉ SLUŽBY VŠEOBECNÉHO LÉKAŘSTVÍ

(GENERAL PRACTICE)

IMUNISACE, ŽENSKÉ, DĚTSKÉ LÉKAŘSTVÍ, TĚHOTENSTVÍ,
ASTMA, PAP TEST, ECG. SPIROMETRY, DROBNÉ
CHIRURGICKÉ OPERACE ATD.

2) KOSMETICKÉ PROCEDURY :

-KOLLAGENOVÉ INJEKCE

-BOTOX INJEKCE

-SCLEROTHERAPY (PAVOUČKOVÉ
VĚNY)

-LÉKAŘSKÉ SLOUPÁNÍ KUŽE

-ZA VELMI VÝHODNÉ CENY-

ADRESA :

PENSHURST MEDICAL CENTRE
9 THE STRAND - PENSHURST NSW 2222
TEL. 9580 5320 MOBILE: 0403 335 345
Dr. Věra Tatossian fax: 9585 0197

DENTAL IMPLANTS

Missing Teeth?

Dental Implants may be the solution:

- You can talk, laugh and smile without worrying. Your new teeth will be fully anchored and feel just like your own teeth.
- Eat what you like without problems
- Recover your natural smile
- A safe and reliable treatment method
- There is no need to file down adjacent teeth

Dr. J. Mader, Suite 106, "Piccadilly"

222 Pitt Street, Sydney, 2000

Phone: 9264 5210

visit our web site at: mader.pair.com

Our Treatment Solutions

Single Teeth

Multiple Teeth

Dentures

Whether you are missing a single tooth or a complete jaw, we will have a solution to meet your needs. Implants have a totally natural appearance and feel just like your real teeth. Please visit our website for more details or call the surgery for an appointment.

**PAMPER AND REGENERATE YOUR BODY
IN THE FAMOUS EUROPEAN SPA
PIESTANY**

**SPA WITH THERMAL SPRINGS AND MINERAL
MUD PUMPED FROM THE GROUND
RUN BY HIGHLY SPECIALISED SPA PHYSICIANS**

**HOTEL, MEALS AND 2 - 5 SPA TREATMENTS EVERY DAY ARE
INCLUDED IN THE INCREDIBLY LOW PRICE**

FOR DETAILS CALL:

**HEALTH SPA TOURS
PH: (02) 9449 - 1786
FAX: (02) 9449 - 3817
MOBILE: 0419 999565**

**Health Spa Tours - Eva Santo (02) 9449 1786
www.healthspatours.com.au**

J. KRAUSS & ASSOC. REAL ESTATE

JOSEPH KRAUSS
LICENSEE - MANAGER

205 ERNEST ST.
CAMMERAY - NTH. SYDNEY
CORRESPONDENCE
P.O. BOX 1164
NTH. SYDNEY 2059

PHONE: 9925 0389
MOBILE: 0408 408 711

H. G. Mayer & Co.

METROPOLITAN TAXATION SERVICES (BANKSTOWN) PTY. LIMITED
ACCOUNTANTS & TAXATION CONSULTANTS

Phone: 9707 1833

All Mail to:
P.O. Box 58
Yagoona 2199

Cnr Dutton St, & The Crescent,
Yagoona 2199

FLASHPOINT
CAR ALARMS

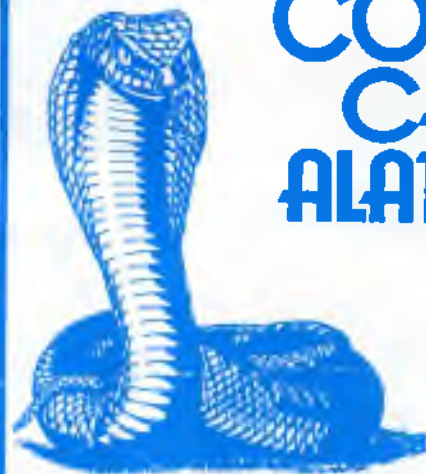
- *Lifetime Warranty
- Insurance Approved Models
- Tested & Passed By Australian Standards
- Exclusive Authorised Supplier to Mercedes-Benz Australia

9318 2444

Sales & Service Australia Wide

PIRANHA SECURITY Pty Ltd
Head Office: 591 Elizabeth Street
Redfern, NSW 2016

*Conditions Apply

COBRA
CAR
ALARMS

OPEN SATURDAY
MORNINGS

MON TO FRI
8.30AM TO 5PM

HEAD OFFICE:

591 Elizabeth Street, Redfern

SALES & SERVICE

WE SERVICE MOST MAJOR BRANDS
MOBILE SERVICE AVAILABLE

9319 4000

PLENTY OF PARKING

Dopisy Sokolu Sydney a dopisy našich čtenářů

18. dubna 2002.

Milé sestry a bratři,

Upřímně Vám blahopřejeme k 25. výročí otevření sokolského domu v Sydney. Vážíme si Vaší věrnosti a lásky k své vlasti a sokolskému ideálu.

Přejeme Vám hodně zdraví, úspěchů a spokojenosti.

Se sokolským Nazdar !

Ing. Miroslav Pleskač, starosta ČOS.

Praha, 19. dubna 2002

Vážení sokolští přátelé,

dostal jsem číslo Vašeho VĚSTNÍKU - L=2 a měl jsem velkou radost, že australské styky pokračují, když časopis manželů Reichových ukončil svoji činnost. Radostné však, že oba - jak píšete - s Vámi spolupracují dál. Ukážu časopis i svým přátelům ze Společnosti Jana Masaryka i třeba bývalému starostovi Sokola doc.dr. Petrákovi - a dalším.

Rád bych Vám tedy popřál nejen hezké jaro a hodně užitečného a zdravého sokolování, ale vůbec vše dobré.

S upřímným pozdravem

Antonín Sum

navíc se srdečnými přáními k výročí!

Dr Antonín Sum byl osobním tajemníkem Jana Masaryka - pozn. redakce.

Jan Filipek

101 California Avenue #204

Santa Monica, CA 90403

(310) 394-1314

26.4.2002.

Dear New australiens ,

když Vás mohu takto oslovit, ježto jsem byl v takovém postavení po 7 let.

Převzali jste pokračování českého magazínu Art-spektra. Nutno říci, že je to jeden z nejlepších časopisů v české řeči ve světě.

Moje dobrá zpráva : v pondělí 21.dubna jsem Vám poslal balíček, 9 a půlf., obsahující 9 knih a přílohy.

Přikládám šek na předplatné Sydney Sokol, 100 dolarů.

Rád vzpomínám na Australii, dala mi od r.1949 start v mém životě.

Přeji Vám mnoho úspěchů a zdaru.

Váš

Pan Jan Filipek je bývalým tajemníkem Dr L. Feierabenda, autorem osobního příběhu "The Shadow of the Gallows" a nedávné publikace na mnichovské téma.

Okénko do redakce

Milí čtenáři, dnes vám přinášíme třetí číslo Věstníku tohoto roku, ve kterém najdete již známé rubriky i několik změn, které zavádíme ve snaze určit formát, který vyhovuje vašim potřebám. Najdete v něm např. zprávy sokolské, "o lidech", pro oddech: o kultuře, i potřebné informace "z našich misí" či odjinud. Najdete tu také informace turistické. Rádi bychom od vás slyšeli, zda jsou pro vás užitečné na vašich cestách. Pište nám o vašich zážitcích, které rádi uveřejníme.

Od těch, kteří zas navštíví naše zábavy i kino Ponrepo nás zajímá, jak jste se při nich bavili. Někteří z vás v dubnu navštívili sokolovnu při oslavě 25. výročí jejího postavení. Na organizaci oslavy, která byla nástavbou pravidelné taneční zábavy, má zásluhu skupina dobrovolníků, kteří pracovali ne jeden večer přes půlnoc na místě i z domu a vylovili utajené dokumentární poklady y areálu bratra Černého. Kdo by např. tušil, že knihovna skrývá archiv knih, který Sokolu Sydney odkázala Marie Provazníková? Či ročenky téměř všech sletů, domácích i zahraničních, od začátku století? Tyto materiály, vzácné dobové fotografie ze starého světadilu i ty, které dokumentují činnost neúnavných sokolů po příjezdu do toho nového (kolik životních příběhů se za nimi skrývá!) byly rozříděny a vystaveny jak v přízemí tak v sokolské knihovně i promitaci místnosti v prvním patře. Na expozici byly zapůjčeny i sokolské kroje, taneční úbory a maškarní kostýmy, které dosvědčovaly aktivit Sokola. Naše skupinka dobrovolníků upravila stoly k posezení a okrášlila všechny místnosti veselou výzdobou. Třem šikovným hlavám se podařilo sestavit loutkové divadlo Mileny Vališové a zaskotačit si kolem něho jako v dětských letech. Nevíme, jestli jste si všimli, kolik dětí, přítomných s rodiči na oslavě, se přestalo nudit a bavily se s maňásky uvnitř divadélka. Nezapomínáme ani na důležité administrátory v zázemí, kteří přijímali a odpovídali na stovky dotazů, seděli u pokladny, na ty kteří zajišťovali občerstvení i chutnou večeři i ty, kteří před oslavou a také po ní se zasloužili o vzorný úklid. Těžko věřit, co bez velkých gest dokáže obětavost, šikovnost a vzájemná spolupráce. Menším nedopatřením v komunikaci mezi organizátory došlo k zdržení přivítacího projevu bratra starosty a tím nemohl být dodržen zbývající zábavný pořad. To snad bylo jedinou závadou úspěšného večera, za který patří opravdový dík i všem přítomným. Proto s radostí zveřejňujeme i zpravodajství návštěvníka z České republiky na této oslavě, pana Davida GRUBERA.

Zvláště nás potěšil email se správnou odpovědí na naši minulou soutěžní otázku od dvanáctiletého Jakuba TLAPÁKA za školní časopis základní školy v Krouně, kterému rádi odepisujeme.

Soutěž pro čtenáře Věstníku

Na soutěžní otázku z minulého čísla, "Kdo vyhrál první zlatou medaili pro Československo na Olympijských hrách?", správně odpověděli tři čtenáři. Jako první, správnou odpověď - **Bedřich Šupčík** - zatelefonoval pan VOHRALÍK z Killary. Jak by také ne, jeho křestní jméno je také Bedřich a jeho tatínek byl známý sportovec a Československý rekordman v běhu na 1500 metrů a později trenér skadinávských atletů. Blahopřejeme k první ceně a k první správné odpovědi v soutěži. Druhá cena putuje do Newcastle bratru doc. Antoninu HERCOKOVI a třetí odešla ještě dále, na jih do Viktorie do Melbourne panu Václavovi SKRUŽNĚMU, který se nám svěřil, že podobná fakta se ze zájmu učil nazpaměť.

Dnešní soutěžní otázka č. 3 !

Kde získali Čechoslováci nejvíce zlatých olympijských medailí na letních olympijských hrách a kolik bylo těch medailí ?

Malá nápověda - stalo se to dvakrát !

Opověď sdělte telefonicky na číslo 9528 7928, po pracovních hodinách na číslo 9365 1872, nebo e-meilem na adresy jardaz@ozcmail.com.au / czlink@hotmail.com

Těšíme se znovu na vaše odpovědi !

Z pera starosty: "Jak jsme stavěli Sokolský národní dům v Sydney"

Od samého začátku našeho exilu, Sokolové, kteří jako první přinesli sokolství na australský kontinent, snili o vybudování svého národního střediska. Ovšem začátky pro nás byly velmi těžké a tak finančně koupě nějakého pozemku nebo domu zůstávaly jenom snem.

Díky bratru Maříkovovi, který se dozvěděl od Ministra pozemků, že vláda Nového Jižního Walesu uvolnila "Crown Land" k pronájmu ve French's Forestu jsme neprodleně podali žádost o pozemek č.4. Naše žádost byla kladně vyřízena a měli jsme na 49 let v pronájmu stavební parcelu o rozloze 1.500m² za roční nájemné \$6.00.

V září 1973 se konala valná hromada, které se zúčastnilo 130 členů. Já jako tehdy nově zvolený sokolský pokladník jsem na této mimořádné valné hromadě přislíbil, že Sokolský národní dům nejen postavíme, ale rovněž zaplatíme. Všemi přítomnými byl odhlasován urychlený začátek stavby. Tato slavná chvíle stále leží živě v naší paměti, jelikož jsme viděli to nadšení přítomných a radost, že budeme stavět československy sokolský národní stánek.

Byla zvolena stavební komise, která se skládala z místostarosty, jednatele, náčelníka a pokladníka. Bratr Vladimír Steklý, sokolský jednatel, vzorně vyřizoval veškeré smlouvy a díky jemu a jeho paní - zárukou jejich rodinného domku - nám banka poskytla úvěr, který byl nutný k začátku stavby.

28. října 1975 podle plánu architekta Easyho jsme vykopali základy první části projektu, který se skládal z tělocvičny, kuchyně, toalet a sprch pro muže a ženy. Celá budova byla zděná s čistou cihlou jak zvenčí tak uvnitř s ocelovou konstrukcí, která držela střechu. Stavbu nám řídil stavitel Moris Segedin, Jugoslávec, jehož maminka byla sokolka, která mu doporučila, aby pro nás udělal tu nejlepší práci, což on pečlivě dodržel.

Tisíce hodin dobrovolné práce našich členů, kteří obětovali soboty a neděle, ušetřilo sokolu tisíce dolarů. Bylo velmi potěšitelné, že po vykopání základů, členové a krajané velmi štědře přispěli na "Stavební fond" a sokolské zábavy v Bondi Golf Clubu byly plně navštíveny, což přineslo nutné finance. Jen pro zajímavost uvádíme, že původní rozpočet na celý projekt byl \$90.000 dolarů, ovšem s labouristickou vládou inflace vyletěla na 18% ročně a tak první část projektu si vyžádala \$125.000 dolarů.

Sokolský národní dům byl otevřen za přítomnosti vládních činitelů a hostů 2. dubna 1977. Za dva dny otevření navštívilo naše národní středisko 1.200 krajanů a čistý přínos byl přes \$7.000. V té době to byla cena dvou Holdenů. Ohlas našich členů a krajanů a radost, že máme národní středisko byl tak veliký, že jejich finanční podpora nám umožnila vyplatit bankovní půjčku během tří let a tak vrátit bratru a sestře Steklým vlastnický list jejich domku v Lane Cove.

Stavební komise navrhla výboru, aby se začala plánovat druhá a konečná část projektu, která se skládala z knihovny, skladiště a bytu pro sokolníka v přízemí. V prvním poschodí byla v plánech velká klubovní místnost, jídelna s kuchyní a toaletami. Druhou část stavby vedl bratr Roman Hosák se stavební komisí. National Bank nám během týdne bez záruky půjčila 60.000 dolarů. Celkový rozpočet na 340 m² přístavby bez zařízení byl odhadnut na 94.000 dolarů. Ovšem, jak se ukázalo, v praxi se zařízením dostavba stála 172.000 dolarů.

Díky stálému příjmu a dobrovolné práci našich členů další půjčka od banky nebyla nutná. Mnozí členové nám ochotně půjčili ze svých úspor, abychom celý projekt ukončili. Tyto půjčky nám umožnily vyplatit banku, kde úroky vzrostly na 15%, zatím co členové a krajané nám půjčili na nízké procento, nebo i bezúročně.

Druhou část budovy jsme slavnostně otevřeli 23. a 24. října 1982. Byl to velmi krásný pocit pro ty, kteří stáli u počátků celého projektu a tak tehdy, jako dnes zavzpomínáme těch, kteří nás předešli na věčnost a kteří se tohoto slavného okamžiku nedožili, ale kteří nám dali víru a elán v duchu našich velikánů Tyrše, Fügnera a Tomáše Garigua Masaryka.

Jako bývalý sokolský pokladník po dobu třiceti let bych při této slavné příležitosti opravdu upřímně poděkoval všem, kteří v nás věřili tak, že dílo započaté nejen dokončíme, ale rovněž zaplatíme.

Bez vaší finanční pomoci bychom nikdy neuspěli. Snad mně dovolíte, abych mezi mnohými jmenoval našeho člena bratra Ing. Pavla Dostála, který na jedné zábavě se mě otázal, kolik ještě dlužíme na doplacení stavební parcely, kterou jsme od vlády odkoupili. Po oznámení několikatisícové částky, jsem ke svému údivu za dva dny od Pavla obdržel šek na poslední obnost, který nám chyběl k vlastnictví našeho Sokolského národního domu.

Na schůzi České Obce Sokolské v Praze, na kterou jsem byl pozván v červnu 1993 jsem ve svém proslovu oznámil, že Sokolský Národní dům v Sydney je i s parcelou zaplacen. Obdrželi jsme veliký potlesk a blahopřání.

Závěrem musíme poděkovat bratru Voloďovi Tichému jehož vynikající umělecké dílo zdobí vchod do našeho národního střediska a stalo se obdivem všech návštěvníků včetně pana prezidenta Havla a paní Olgy.

Čas od času se sokolských pracovníků krajané ptají co z té dobrovolné činnosti mají. Stojí je to peníze, spoustu času, často na úkor jejich partnerů, rodin a přátel.

Přátelé, šlo o plnění odkazu. Dluhu naši rodné vlasti, našim otcům a praotcům a mnohým, kteří položili životy za svobodu a demokracii. Také za ty, kterým sokolství bylo a je částí denního života.

TĚM VŠEM JSME POSTAVILI TENTO SOKOLSKÝ NÁRODNÍ DŮM JAKO PAMÁTNÍK!
Děkuji vám.

Proslov br. starosty Sokola Jiřího Jelínka k oslavě 25 let od otevření.

VALNÁ HROMADA SOKOLA SYDNEY

Valná hromada Sokola Sydney se konala v Sokolském národním domě v neděli 14. dubna 2002 ve 14.45 hodin. Bratr starosta Jiří Jelínek přivítal pana Generálního konzula Ing. J. Dolečka a přítomné sestry a bratry. Minutou ticha byla uctěna památka zesnulých. Bratr Jelínek požádal sokolského právního zástupce Br. B. Šindlera, aby se ujal slova a jako první bod projednal změnu stanov, nutnou k žádosti o plnou alkoholovou licenci.

Tato změna stanov byla jednohlasně schválena. Po zprávách všech členů a přečtení auditované zprávy bratra pokladníka a přestávce, valná hromada zvolila tyto členy:

Starosta	Br. Jiří Jelínek	1. Místostarosta	Ses. Marta Nováková
Jednatel	Br. Jan Jelínek	2. Místostarosta	Br. Jaroslav Krejčík
Vzdělavatel	Br. Ray Černý	Pokladník	Br. Miroslav Moravec
Náčelník	Br. Kurt Kilian	Náčelnice	Ses. Iva Mašková

Členové výboru: J. Anger, I. Austerová, P. Brack, P. Čermák, M. Farský, M. Felbingrová, J. Foytásek, P. Helia, D. Heliová, A. Hercok, J. Jagerová, K. Jeníček, A. Jirásková, V. Kašpárek, Z. Kašpárková - pobočka Canberra, A. Kilianová, L. Maříková, V. Novák, P. Ott, F. Platil, I. Pšeničný, J. Sedlák, V. Smeták, J. Vacek, J. Zahradka, H. Zahradková.

Právní zástupce: Br. Božek Šindler

Revisor účtu: Mr. Allan Tagg

Bratr starosta poděkoval všem přítomným za hojnou účast na výroční schůzi s přáním, aby se všem dobře pracovalo a spolupracovalo v tomto roce 2002. Poděkoval všem zvoleným a upozornil, že bude zapotřebí velmi úzké spolupráce všech členů a hlavně pracovníků, aby příprava různých podniků v Sokolském národním domě nezávisela jen na starostovi jak to bývalo v minulosti. Rovněž přislíbil, že je nutné zaučítí místostarosty a mladší členy výboru v praktickém vedení jednoty a správě značného sokolského majetku. Jako první úkol si Sokol Sydney ukládá získání nových členů. Bratr starosta vyjádřil přesvědčení, že osobní pozvání ke členství nejen potěší, ale přinese celkový užitek Sokolu Sydney.

Schůze výboru na 2002: 3/6, 1/7, 5/8, 2/9, 7/10 (možná změna), 4/11, 2/12, vždy v 19.30 hodin. Jste vítáni!

Zpráva pokladníka

S velikým potěšením oznamujeme našim členům a odběratelům Věstníku, že bratr Miroslav Moravec byl na Valné hromadě zvolen pokladníkem Sokola Sydney. Přejeme mu dlouhá léta pokladničení, ke kterému jako účetní je výtečně kvalifikován.

\$

Upřímně děkujeme níže uveřejněným štědrým dárcům na provozní náklady a Věstník:

Sestra O. Miklová Vancouver	20	Pan Jan Filípek USA	173
Br. J. Štefánek	30	Br. O. Turek	30
Sestra Marta Gajdošová	30	Sestra L. Čamecká Švýcarsko	30
Sestra M. Šetelíková	20	Sestra Dr. Eva Winter	10
Br. J. Hildebrand	10	Br. Ota Hanzal	30
Sestra B. Antošová	20	Br. M. Moravec	30
Br. J. Fojtásek	20	Pan B. Vohralík	40
Br. P. Kóhout	50	Pan V. Růžička	30
Br. Standa Kučera	10	Br. F. Lukáš	30
Sestra Dana Bičíštině	10	Sestra L. Prescott	30
Sestra Jana Holická	30	Sestra Lidia Brichta	20
Paní Hana Svatošová	25	Sestra Martinu a Wilson	10
Br. K. Kilian	10	Sestra Mirka Felbingerová	10
Br. Mirek Divina	20	Sestra Iva Mašková	5
Br. Sirůček	15	Dr. G. Machart	20
Pan V.G. Kratochvíl	20	Paní H. Hlaváčová	70
Pan J. Galíček	20	Sestra L. Vnenková	30
Sestra Ilona Kolárová	100	Pan Karel Lang	25
Pan Ivo Olbrecht	20	Br. Mirek Tůma	40
Pan M. Bartoš	10	Sestra M. Kuldánová	30
Pan M. Müller	20	Nejmenovaný dárcé V.M.	20
Br. J. Krauss	40	Sestra Miluška Šimková	30
Br. J. Dobrovský	20	Pan Ing. J. Procházka	30
Paní Dr. O. Kliková	40	Br. Jiří Jeřábek W.A.	25
Bratr Václav Pavelka U.S.A.	83	Sestra J. Wellink	20
Pan Z. Vík	20	Pan L. Skalický	10
Paní M.R. Ringer	20	Paní Jana Zemanová	20
Paní Karásková	20	Paní H. Provazníková	20
Sestra Shirliff	15	Sest. A.Middleton New Guinea	60
Br. K. Brožka	15	Sestra I. Austerova	10
Pan O. Frnka	40	Br. Jan Sedlák	100
Pan J. Nývl	20	Nejmenovaný darce B.	20

Anonymní štědrý dárcé věnoval \$ 300-00 na údržbu a provoz;
sestra Olinka Miklová Vancouver-Canada \$30.00 na Národní dům.

Drobné zprávy

- U Nováků přibyl další vnouček – Tom! Naše sestra Jane Nováková-Soepono a Dino Soepono mají druhého chlapečka. Tom se narodil v Atlantě, USA, 14. května, vážil 3.25 kg a měl 50 cm. Maminka i miniko jsou v pořádku. Gratulujeme!
- Obdrželi jsme radostnou zprávu, že náš krajan Petr Hlaváč vyhrál zlatou medaili na 7 m. Ski Board ve světovém mistrovství v Californii USA. Úpřímně blahopřejeme.
- 20. května t.r. oslavil náš věrný bratr a podporovatel Slávek Navrátil osmdesátku. Hodně zdraví a dobré pohody do dalších let Tvého bohatého žití.
- Se zármutkem v srdci jsme se dozvěděli, že v Tweed Heads nám odešel na věčnost náš populární trumpetista, kamarád a výtečný společník Pepa Sedláček. Čest jeho památce.
- Před uzávěrkou Věstníku nám došla smutná zpráva, že náš věrný člen a pravidelný návštěvník, Br. Jaroslav Borovička, skončil dne 15. května ve věku 80 let. Rozloučili jsme se s ním naposledy 20. května.

Sportovní zprávy

Zpráva z volejbalu a nohejbalu

Ve dnech 18-19/5 se konalo v naší sokolovně pravidelné setkání volejbalistů a nohejbalistů ze Sydney a Melbern. Tentokrát a to poprvé za účasti týmu z Kantry klubu, což byl velký přínos pro turnaj a zároveň první krok ke zlepšení vztahů mezi Sokolem a Kantry klubem.

V sobotu se hrál nohejbal, kde celkem podle očekávání zvítězil více zkušený [All stars] tým z Melbern proti omlazenému týmu Sydney 2 ve finále celkem hladce 2:0. Stalo se tak poprvé, kdy naši nohejbalisté prohráli na domácí půdě. V neděli se hrál volejbal mužů a žen. Tato utkání se podle očekávání stala kořistí Sydneyských. Účast byla velká a to nejenom ze strany hráčů, ale i ze stran příznivců těchto sportů. Děkujeme za velkou účast hráčů a podporu diváků a budeme se těšit na další setkání těchto týmů, které se uskuteční asi v říjnu na Melbernske půdě.

Jarda Krejčík

Pravidelný sport v sokolovně

Úterý	Aerobics	Ivana Austerová	Tel.:	9449 2624	
Středa	Nohejbal	Jarda Krejčík	Tel.:	9807 4008	
Čtvrtek	Volejbal-mladí	David Nejedlý	Tel:	I. Austerová	9449 2624
Pátek	Volejbal-muži a ženy	Mírek Farský	Tel:	9476 2784	
	Cvičení pro děti	Iva Mašková	Tel:	0409 191 220	
Sobota	Volejbal	Petr Brčák	Tel:	9988 4887	

ČESKÁ LAKROSOVÁ REPREZENTACE **MÍŘÍ DO AUSTRALIE NA MISTROVSTVÍ SVĚTA**

Dne 30. června 2002 se český reprezentační lakrosový tým vydá do australského Perthu kde se ve dnech 6. - 14. července 2002 zúčastní lakrosového světového šampionátu.

Sedmnáct zúčastněných týmů bude rozděleno do tří divizí: modré, červené a zelené. V případě, že by se podařilo českému výběru zvítězit ve své červené divizi, postoupil by do závěrečných bojů proti týmům modré divize. Zápasy mistrovství se budou hrát ve sportovním komplexu University of Western Australia (UWA).

<i>Modrá skupina:</i>	SA, Austrálie, Kanada, Irokézové, Anglie
<i>Červená skupina:</i>	Česká republika, Japonsko, Wales, Skotsko, Německo, Švédsko
<i>Zelená skupina:</i>	Nový Zéland, Korea, Hong Kong, Tonga, Irsko, Argentina

Rozpis utkání české reprezentace

sobota, 6. 7.	Česká republika - Německo	14:30
neděle, 7. 7.	Česká republika - Skotsko	13:00
pondělí, 8. 7.	Česká republika - Japonsko	12:00
úterý, 9. 7.	Česká republika - Wales	12:00
středa, 10. 7.	Česká republika - Švédsko	12:00
11. - 14. 7.	vyřazovací zápasy (play off)	

Národní tým se na mistrovství světa připravuje pod vedení trenéra Vladimíra Mandy, který v minulosti sám strávil deset let v reprezentačním dresu jako hráč. Asistovat mu budou dva trenéři z USA, John Brubaker a Bear Davis. V rámci přípravy na vrchol čtyřletého období se tým v květnu zúčastní mezinárodního turnaje v Berlíně a následně v červnu mezinárodního turnaje v Praze. V případě zájmu o další informace, je možno navštívit oficiální internetovou stránku <http://www.lacrosse.cz> nebo zaslat e-mail na adresu: info@lacrosse.cz Oficiální internetová stránka šampionátu je www.lacrosse2002.com.

ZE ŽIVOTA SOKOLŮ A SOKOLÍKŮ (5)

Úpon stojmo. Vzpor a odraz.

Božek Šindler

Řecký klasik Homér to kdysi popsal daleko barvitěji, podrobněji a v řeči vázané. Jeho hrdina Odysseus se plavil z Troje loužičkou východního Středomoří do rodné Ithaky a jeho bájná dobrodružství během jeho několikaleté mořeplavby jsou dodnes povinnou četbou milovníků antiky. Na rozdíl od nás vyděděnců se slavný Odysseus plavil domů. Odyssea jeho severoevropských následníků dvacátého století byla snad méně pestrá, ale končila za oceány Homérovi ještě zcela utajenými. Na cestu domů pomyšlení nebylo.

Naše švýcarská Odyssea nepočala ovšem bez předehry druhé světové války a únorového puče. Tyto události třeba dosadit za trojskou válku. V Curychu pak najednou začaly proskakovat zprávy, spíše zvěsti to byly, o Australii. Tužby nás všech se však nesly k Americe. Do Spojených států. Dostat se tam nebylo však podmíněno intenzitou našeho chtění a bažení. Amerika měla přísné kvoty. Ty se řídily takovým zvláštním klíčem a to podle toho kolik procent lidí z té či oné země v tom a tom roce devatenáctého století v poměru s celkovou imigrační kvotou odešlo nebo přibýlo tehdy do Ameriky. Takže pokud v onom roce do Ameriky přibýlo jen pět Čuvašů mezi půlmilionem přistěhovalců, byla v roce 1949 kvota Čuvašů nepatrná. Češi na tom tak špatně nebyli, i když nějak spadali pod kvotu rakousko-uherskou, protože počet přistěhovalců z té slavné monarchie ve století devatenáctém do Ameriky daleko převyšoval počet přistěhovalců z Čuvašska, a podle jakéhosi záhadného klíče si američtí kalkulátoři spočítali poměr Čechů a Slováků k celkovému rakousko-uherskému číslu. Nu prostě byla československá kvota daleko lepší než jiné kvoty, leč přesto kynula naděje na odjezd ku břehům Nového světa českému smrtelníku bez zásahu strýčka v Indianě až někdy v roce pětapadesátém. A to se nám tehdy zdálo úplnou věčností.

Na druhé straně tu byla a působila vševědná švýcarská Fremdenpolizei. A vy, Herr Vomáčka, nepomyšlíte na odchod do nějaké té vhodné zemičky v zámoří? Drahý nám běženče, my jsme země malá, pracovní povolení vám nedáme, to víte už dobře, tož nám co nejdříve oznamte co a jak s vámi jako bude. A cože, Herr Drobátko, před měřicem jsme se vás ptali a vy ještě nic? Pospěšte si človičku, pospěšte a neujdějte chleba našim švýcarským občanům. Tak si nás podávali. Slušně sice, korektně, ale to víte, když se takhle hostitel pořáde vyptává, host se moc dobře necítí. Dopadalo to i na nás vysokoškoláky, i na sokoly a sokolíky v župě curyšské. Bylo nad slunce jasnější, že země, která nás má vlastně za jakýsi druh žebráčků nám více než almužnu dát nechce a nedá. A do toho teď ty zvěsti o zemi ovci, prachu, slunce - a možnosti.

Ani Kanada nám nevycházela. Ta brala lidi s kapitálem anebo alespoň kapitálkem. Anebo farmáře. Já se ve svém kanadském entusiasmu dokonce pustil do dojení a do vědy traktorové. Uchýlil jsem se na čas k jistému sedlákovi v kantonu curyšském a moje umění dojičské se podstatně zlepšilo. Vozil jsem i velké bandasky mléka do místní sběrný, ba odkoukal jsem i jak vodou odtučnit mléko tak, aby přece jen prošlo drsnou kontrolou výkupčích. Má kariéra řidiče traktoru doznala pozvolného vylepšování. Česal jsem i jablka a hrušky. Leč když si mě předvolal do Bernu na vyslanectví kanadský komisarius, zahleděl se na mé brýle, prohlédl si pečlivě mé - žel - nedosti venkovanské dlaně a já věděl kolik uhodilo, nebo spíše neuhodilo. Neuhodilo a Kanada nebyla, i když Kanada to vcelku byla. Také proto, že u mého učitele sedláka pracovala se mnou mladá italská děvečka z Popádi a já se od ní přiučoval nejednomu obratu mluvy italské... Takže ale zpět do Curychu a jeho reality. Dalibor z Kozojed nás učil housti i pod alpskými velikány.

Tam v Curychu jsme s jedním starším borcem vymýšleli a kuli plány na odjezd do Peru anebo alespoň na Filipiny. On bydlel u takové postarší a velmi akurátní bytné. Aby si nezadal jako exportér - importér, za něhož ho ta dobrá švýcarská duše měla, chodil úzkostlivě fešně oděn. Jen já věděl, že nic jiného na sebe jinak nemá. O polednách jsme často vytáhli z podpostele elektrický vařič - to všechno na černo - já hlídal u dveří, aby bytná nepoznala plnou pravdu, a

Jaroslav vařil rýži. Tu jsme pak konzumovali přímo z vařiče, jen tak beze všech přísad, na ty nebylo, plní starostí o eventuelní razii paní bytné a plní pláň jak prorazit v Peru anebo na ostrovech filipinských. Louskali jsme k rýži i španělská slovesa v bláhové důvěře, že na Filipinách se ještě hovoří espanjol. Naštěstí nám ani Peru ani Manila neodpověděly, a to i přesto, že naše ze slovníku vykonstruovaná španělština musila jejich imigrační úřady oslnit.

Vřelo to i v curyšském Sokole, kde jsme my hoši, my žebráčci, měli teď při cvičení plnou hlavu Fremdenpolizei a zámoří. Zdeněk Dobrovolný, nyní již tedy dávno plnokrevný i plnotučný Montreálec, se nakonec utrhnul první a zmocnil se visa do Paraguaje. Tam pak v Asuncionu musil mezi potomky Inků tvrdnout celých pět let a konečně jako Paraguajec reemigroval do Kanady, kde pak okamžitě začal sokolovat po kanadsku. My ostatní jsme nastavili ucho australskému konsulovi. Australští páni konsulové se dali slyšet, že ten a ten den budou činit nábor do pustin australských. V tom a tom menším městečku poblíže Oltenu. Fremdenpolizei, skutečná inspirátorka té akce, jásama a mnula si ruce. Do toho místa se pak sjelo z celého Švýcarska obrovité hejno Lotyšů, Litevců, Jugoslávců a jiných postiženců a začalo třídění. My ubožáci předkládali všeliké glejty z universit a jiných vybraných učelišť rudou armádou obšancované Evropy. Páni konsulové pokyvovali nakrátko ostříhanými hlavami, usmívali se dobře vykrmenými tvářemi, leč jejich zájem se soustřeďoval na naše svaly. Tak vznikla dýpická legenda o svalovecké akci. Oni ti Australané jeli jen a jen po těch svalech. Po čem jeli u dam jsme jen tušili, ale příslovečná pruderie tehdejších Australanů jim jistě nedovolovala rozhalit ani blůzičku. Výsledek byl sensačním vítězstvím pro Fremdenpolizei a neodvedeni byli jen vyloženi invalidé. Označení "dýpik", mimochodem, pocházelo ze zkratky D.P., Displaced Person, a dnes bych už bratru nepřál takovým dýpíkem se stát. Dýpíci byli stebílkami ve vichřicích evropské doby poválečné a býti stebílkem není stav doporučeníhodný.

Několik nenapravitelných pochybovačů, mezi něž patřil i později v Sydney proslavený Rudy Komon, který naučil Australii pít víno a šikovně obchodovat s obrazy mistrů v pátem světadílů si ale postavilo hlavu. A Čížkové si hlavu stavět dovedou. A že ne, kontrakt na dvouletou povinnou práci pro australskou vládu že oni podepisovat nebudou. Páni konsulové totiž podstrkovali papírky o dvouletém kontraktu, jako podmínku bezplatné přepravy z Evropy do Austrálie. Takže několik nás tvrdohlavců pak sice landing permit obdrželo, a to přímo přes Londýn, ale cesta byla na vlastní útraty. To byl samozřejmě hlavolam, protože utrácet nebylo z čeho. Řešilo se to tak, řešilo se to onak, ale Číža řešit dovede když ta koudel hoří.

Země ementálu a dávné svobody se pak počala očisťovat od nebezpečných a nevitáných přísad auslaenderů. Vyčistil se i místní Sokol a když jsem já potom jednou po více než čtvrtce století přijel do Curychu na slet zahraničního sokolstva, vzpomínal jsem i s jinými na dávná léta švýcarské existence ve stínu dobrotivé Fremdenpolizei už jen s mírným povzdechem. S australským pasem v náprsní kapse a s úsměvem již prozářeným australskou dobrotou a s návykem australské tolerance. To ale bylo až za ona dlouhá léta odloučení od Evropy. Vzpomínky na kdysi tak bolestné loučení s rodným zemědělem nicméně nevymizely a nevymizí nikdy. Po roce osmašedesátem pak švýcarská župa dostala řádnou injekci a vzrostla na jednu z nejpočetnějších v zahraničí. To už ale patří do jiné a veselejší kapitoly. Pro mne kapitola curyšská končila za jednoho večerního loučení na Bahnhof Enge poblíže curyšského jezera. Chlapci se sešli, ti zbylí, zazpívali a pařížský rychlík se počínal zvolna sunout tunelem k Basileji, a nakonec se přes Lotrinsko dosunul do Paříže. Pak do Dieppe a odtud byl do zamřezaného Londýna už jen skok přes La Manche.

Na Homérovy hexametry nebylo pomýšlení. Nebyl ani čas a nálada závidět Odysseovi jeho setkání se svůdnými Sirénami. Kyklopů naštěstí také nebylo. Jen mořská nemoc číhala kdesi v zákulisí - ale její účinky a následky člověk tenkrát v tom tunelu z Bahnhof Enge nějak ani nebral na vědomí. Rychlík zahoukal a Švýcarsko počínalo mizet v nedohlednu. Druhý konec tunelu se zatím neukazoval...

Milí čtenáři Věstníku, mnozí z vás se setkali s plukovníkem Jaroslavem Novákem - letcem Royal Air Force - při slavnostním uvedení nového českého filmu "Tmavomodrý svět" v Dendy Cinema na Circular Quay v Sydney. Tak se začtete do pokračování jeho životních osudů.

THE AUTOBIOGRAPHY OF JAROSLAV NOVÁK

Part 2.

We slept at the house that night, waited the whole of the next day, and during the next night - in a snowstorm - the owner of the house provided us with very simple long cloaks made from white sheets and we crossed the frontier quite close to a German post, without difficulty. There was a snow drift between 2-3 feet high and wearing the white cloaks, in the middle of the night, made it very difficult to see the fellow in front of you at a distance of three feet. On the other side, in Slovakia, we made contact with the underground movement and very early in the morning were on the train to the capital of Slovakia, Bratislava. To our great amazement we were informed that the contact between the Czech and Slovak underground had been lost - and at this point I had lost contact with my companion, the Major, with whom I had started out from Prague.

I was still in a group with three other fellows and I made contact with a school teacher, one of my brother's friends, and she, with the help of the others, managed to offer us shelter overnight with a friend of hers - this was in a furniture shop, where we sneaked in after closing time - and when the main blinds of the window were closed, we slept in the window, in the easy chairs on display ! We were awakened very early in the morning and told by the owner that he had never seen us... never heard of us... and wouldn't like to see us again ! After a desperate effort, we managed to get in touch with a Slovak Protestant organization and these people offered to hid us until we could manage to get out of Slovakia. I ended up hiding, with another chap, on the outskirts of Bratislava, with a family who had a photostudio. Not long after, we were told that a safe crossing had been found - from Slovakia to Hungary - and late one night the two of us, who had been hiding with this family, together with two others, were driven out of Bratislava, dropped off at a certain point, and told to walk in a certain direction until we came to another contact who would help us across the border. We didn't find the contact mentioned but instead found another man, who explained to us that no contact existed and that the chap who originally was supposed to help had gone over to the other side and was taking escapees direct into the hands of the Hungarian police (this being right on the frontier where no torch or any other light could be used). I did not see that man's face, but after a short discussion among the four of us, we decided it would be futile to cross on our own, not knowing into what sort of situation we would be walking, so we decided to turn back to Bratislava, which was about 20 kilometres away. It was pitch dark, terribly cold and, what's more, it seemed to be a walk without hope. When we appeared at the door of the home of the people who had been hiding us, we were not terribly popular, but nevertheless they offered to help further. Two or three days later I was introduced to a man who was a Slovak, a bank officer in Bratislava, and another plan was organised in which he, I and another fellow from Prague, and a Jewish girl, would travel East to the mountainous region between Slovakia and Hungary where, so he had been told, there was a safe contact who would be able to take us across the frontier to Hungary.

We started early on the Saturday morning, by train, for East Slovakia - the weather seemed to be very nice even though the temperature was well below zero and the country looked beautiful under its mantle of fresh snow. We travelled the whole day, changing trains once we reached the mountains, than progress became rather slow and we reached the small town of Hnúšťa late in the evening, at dusk. The fellow from Bratislava had all the information and after leaving the train we walked a few kilometres out of the little town, to reach the contact who was supposed to take us over the frontier. Twice we got lost but were helped by the local people we asked, who directed us to our destination.

It was well into the night by the time we reached the house we were seeking and after the exchange of some passwords, we were allowed in, were offered some hot food which we needed badly, and plans were made - as well as fees were paid for services rendered - to show us where to cross the frontier.

We got up very early in the morning and again the weather seemed beautiful - the temperature was 15 degrees below zero but the sun was shining and on our way to the mountains we met a few people on foot and some in sledges, making their way to the local church. It was after 10 o'clock when our guide pointed out to us the way we should go, warned us about where we could encounter sentries, both Slovakian and Hungarian - and we were on our way. The weather changed and it started to snow heavily - the safest way to go was through forest but this was also the most difficult way - our Jewish girl companion was very sick and it became up to we three men to take it in turn to walk through very heavy snowdrifts between 2-4 feet high in order to make headway... very slow headway at that ! Now and then we helped our sick girl companion and took it in turn to carry her on our backs for a while. The weather got bitterly cold and we may have covered approximately 4 kilometres in about 5 hours, when we emerged from the woods and saw a small farm house. We walked up and asked for shelter and food, for which we paid, but were informed that they could not hide us as Hungarian frontier guards were patrolling the frontier constantly and checking farmhouses for fugitives, so we had to leave after a stay of about 15 minutes. They told us which way to go, deeper into Hungary, and we chose the roadway, which was easier than walking through the forest. It started to get dark and it wasn't long before we were stopped by Hungarian soldiers and marched to the nearest police station. We were interrogated for quite a long while and were offered no food... and close to midnight, we were thrown into gaol. I was lucky, as I was the only one allowed to sleep in the guard room where the temperature was about zero, while my three companions slept on the cement floor, with a temperature 20 degrees below zero. Very early in the morning we were offered black coffee and bread and shortly after that loaded onto a sled drawn by two horses and under two armed guards were taken to the frontier post. There, in a small guard room, the sergeant in charge showed us a map of the district and told us that we had been rather unlucky - if we had been shown the route a few kilometres East from where we had crossed - which was known as the "smugglers path" - we would not have been caught.

It was too late to bemoan our bad luck as there was no way we could escape. Messages were exchanged by telephone with the Slovakian border post and just about lunch time we were taken by the Hungarian frontier guards and marched, under armed escort, to the frontier post. Then we were locked in a small room without food and guarded by one guard with a fully loaded rifle and a big Alsatian dog. In the evening we were offered hot soup and a fire was lit in the room. We slept on the floor, without washing, and it was a very long night. Early next morning we were marched under guard through the small village to the frontier police centre - our march was keenly watched by all the villagers ! At the police headquarters we were interrogated for quite a long time and while I was waiting in a cell to be interrogated I ate all the documents which I had on me and letters which I was supposed to hand over to the Czech headquarters in Yugoslavia. The only documents I was left with - and on which I based my story of my escape from Bohemia - were my university registration papers and my story was that I wanted to try to get to Yugoslavia and continue my university studies there. Our Slovak companion discovered that the Commanding Officer of the police station had served with him in the forces in the region, during national service. After our interrogation was over, we were locked in a large cell with one bed. Late in the evening we received hot food, which was more than we had expected, and shortly after that one of the policemen came with a bottle of wine, followed by another policeman with a bottle of apricot brandy and by midnight the whole police station was in our cell and heavy drinking and singing continued until about four in the morning. I was woken at seven with a fantastic hangover but the situation then was different - we were prisoners and our erstwhile drinking companions reverted to their role of captors - there were no more jokes and the atmosphere was rather cool. We were marched to the local railway station and under guard taken back to the small town of Hnústě where we were locked up in the local gaol. Next day we appeared before a judge and were interrogated once again and asked many questions, one of them being... "Have you got any money ?" which we of course claimed we hadn't as there was nothing in our pockets. I had Hungarian money sewn under the lining of my jacket just in case I got to Hungary. As we had no money, we were sentenced to seven days' gaol after which we were supposed to be sent back to Bohemia and handed back to Gestapo, which would have meant certain death for all of us. Our prospects were not very good and while we were sitting in a small cell behind the courtroom, the door opened suddenly and the judge himself walked in. The door was locked again and he explained to us that he could not have done anything else but act according to the law as sitting on the same Bench were some who were very pro-German. He promised to do his best to help us. Late in the evening we were let out of gaol and taken to a small room where the judge and two other men were present. We were offered a hot meal and wine and were told that as the gaol was full we would be locked overnight in a small library next to the gaol and sent to the main gaol next day but were told not to sleep too soundly !

(To be continued)

O lidech včerejška a dneška

Božena Šamánková - Rozloučení

20. dubna jsme již bohužel nemohli popřát paní Boženě Šamánkové k jejím 96. narozeninám, jak jsme předvidali v minulém čísle. Skonala dne 17. dubna 2002. Zde citujeme z nekrologu předneseném na pohřebním obřadu:

"Losing a person we love and respect is always hurtful, in Boženka's case we at the same time lost a person of integrity, charm and literary talent. Her ability to recollect family history and to put on paper her life experience - from childhood to exodus to Australia with her husband and three children - is unique. Born in 1906 in Stráž in South Bohemia, she spent her young years working on a farm. During her teens she lived in Prague where she married and where her three children were born. In 1949, anticipating the political situation for non-communists to become tense, the family left Czechoslovakia and crossed the border to West Germany and later moved to a refugee camp in Italy. Through assistance from refugee organisations they accepted an offer to migrate to Australia where they arrived on board a Swedish ship, the Goya, in October 1949. Life in a foreign country without any knowledge of English was not a walk in a rose garden and Boženka was frank in commenting that she never would want to repeat those times. It was also during these years, and after her beloved husband died, that her narrative talent brought to life all the riches from inside her and she started writing. Apart from poems and short stories, she finished and published a trilogy depicting her childhood - "Angel's Steps", leaving Czechoslovakia - "Departure from Home" and the family's start in Australia - "Perpetuum Mobile". The books present a testimony to a woman's fight and sacrifice to bring up a family for which she felt responsible. Such was the life path of a spirited, gentle woman. She will always be remembered for her courage, wit and gift for writing."
B.J.

Svoji poslední knihu povídek „Opál na dlani“ Božena Šamánková zakončila krátkou básní:

**Až jednou ráno moje okna zůstanou
zastřena
a telefon bude zvonit - dvakrát, čtyřikrát,
to možná už budu pryč, na cestě do
neznáma
a budu se asi trochu bát.**

**Až jednou ráno znavené srdce navždy
umlkne,
kam se duše asi napřed rozletí ?
Dát sbohem všem a opět unikne –
sevřít ještě domov v pevném oběti.**

Pan Hamuš Federer oslavil dne 22. dubna v Beecroftu své 90ny v rámci rodiny. Gratulujeme!

Vážený a milý pane Brodský,

je to už pár let, myslím něco kolem šesti, co jsem byl u Vás v Jičínské na Vinohradech a co jsme si tak moc hezky povídali. Vidím ten den jako dnes, přestože bylo ráno a Vy jste měl již za malou chvíli odejít za svými divadelními povinnostmi, našel jste si pro mne čas a mohli jsme se takhle sejít. Když jsme se loučili, tak jsme se oba dohodli, že se musíme ještě někdy brzo vidět.

Dnes jsem se Vám rozhodl po tak dlouhé době napsat, abych Vás požádal zdali bych Vás mohl při mé příští cestě do Prahy opět navštívit a tak Vám mohl představit můj záměr o napsání jedné publikace, kterou by se mohlo pomoci pár lidem v nouzi a tísní.

Byla sobota, krásná slunná sobota odpoledne, když mé psaní přerušil náhlý telefon z Prahy a já jako zasažený bleskem z čistého nebe se dovídám, že nás navždy opustil jeden z našich velkých herců Vlastimil Brodský. O pár minut později se mi tahle přesmutná zpráva potvrdila i z německých sdělovacích prostředků. V tu chvíli jak by slunce na obloze pohaslo a mně najednou bylo tak nějak divně a strašně smutno. První co jsem udělal, že jsem sáhl do mé knihovny a vytáhl z ní překrásnou knížku *Drobečky (Drbečky) z půjčovny duší* a začal jsem si v ní se vzpomínkami listovat. V té chvíli jsem si začal uvědomovat, koho jsme dnes zase ztratili. Navždy odešel jeden z předních a nejlepších herců českého divadelnictví a filmu, který celý svůj život zasvětil herectví a do samého konce rozdával lidem potěchu i radost. Vlastimil Brodský patřil bezesporu k těm nejlepším hercům divadelní plejády, jako jsou a byli další jeho neodmyslitelní kolegové: Dana Medřická, Ladislav Pešek, Miroslav Horníček, Jiří Sovák, Radovan Lukavský, Rudolf Hrušínský, Vladimír Mensík, Miloš Kopecký a další, kterých si nesmírně vážil a s mnohými kamarádlil. Za celý svůj život natočil přes sto filmů a mimo toho vytvořil bezpočet hereckých rolí v divadle, televizi a v rozhlasu, což jasně dokazuje jeho vysoké umělecké kvality. Hlavním smyslem jeho života bylo herectví, bez něhož nemohl žít. Naposledy exceloval Ioní ve filmu režiséra Vladimíra Michálka *Babí léto*, kde zahrál se svými vrstevníky Stellou Zázvorkovou a Stanislavem Zindulkou, ve svých osmdesáti letech, zcela bravurně roli starého muže odmítajícího se smířit s údělem stáří. Za herecké výkony všichni tři dostali cenu Českého lva.

I když o sobě tvrdil, že není žádný spisovatel, napsal několik moc hezkých knih. Nemohu také opomenout ceny Zlatou nymfu za Tažné ptáky, kterou dostal za nejlepší mužský herecký výkon na mezinárodním televizním festivalu v Monte Carlo, cenu Thalie, Stříbrného medvěda v Berlíně a tak bych mohl dál pokračovat ve výčtu jeho úspěchů, ale to nebylo smyslem mého upřímného nekrologu.

Když jsem začal psát můj dopis panu Brodskému, netušil jsem, že už ho nedokončím, ale pak jsem se přeci jen rozhodl ho dopsat, i když trochu jinak, než jsem měl původně na mysli, protože mu nebude už pozemskou cestou doručen.

Překrásnou knížku *Drobečků z půjčovny duší*, s jeho upřímným věnováním, jsem po deskách něžně pohladil a vrátil na čestné místo mé domácí knihovny. Potom jsem zase usedl se slzami v očích k počítači a pokračoval dál v tom dopise, který měl mít spojitost s jeho láskou k lidem a v neposlední řadě i ke zvířatům.

*Je mi moc líto, že Vám už svůj záměr, pane Brodský, nikdy nepředstavím. Nezlobte se na mne, že zopakuji na závěr mého posledního dopisu pro Vás přenádherné motto z Vaší krásné knihy *Drobečky (drbečky) z půjčovny duší*, které mě nesmírně zaujalo, protože z něj číší dobrota Vaší duše, kterou jste nám laskavě prostřednictvím této knihy zapůjčil: "Mít psa, to je taková kompenzace věčně nenaplněné touhy být milován. Jsou ovšem lidé, kteří nepotřebují, aby je měl někdo rád. Milují sebe tak silně, že si vystačí sami. Věřím ale, že ti, kteří mají rádi jiné, touží být milováni."*

Na úplný konec bych Vám chtěl co nejupřímněji a od srdce poděkovat, za nás za všechny, kteří Vás měli a dále budou mít moc rádi, za vše, co jste, pro náš malý český národ svými hereckými rolemi vykonal a tím navíc nesmírně obohatil náš nelehký a někdy i neradostný pozemský život. Je nám všem moc smutno, že jste musel již odejít, ale mohu Vás ujistit, že i tak nadále zůstáváte s námi, v našich srdcích, a my na Vás nikdy nezapomeneme.

*Loučí se s Vámi za všechny Váš vděčný divák
Václav R. Židek*

Bořivoj Čelovský: "Konec českého tisku?"

Pokračování z minulého čísla Věstníku.

„Legální krádež“ českých novin

K pochopení dnešního stavu českého denního tisku je nutno jít zpět k prvním listopadovým rokům, kde tato tragédie má své kořeny. To, co se tehdy stalo s komunistickým tiskem, se někdy nazývá „majetkovým převodem“, jindy „krádeží“. Já dávám přednost oxymóronu „legální krádež“.

Jde o konverzi Mladé fronty na MF Dnes, Rudého práva (a komunistického regionálního tisku) na Právo a ostravské Nové svobody na Svobodu.

Způsob, kterak využít listopadového revolučního varu a zmocnit se novin, byl údajně vypracován dvěma pražskými advokáty pro redaktory orgánu komunistického Svazu mládeže Mladé fronty. Detaily popsal Josef Kudláček, vydavatel a šéfredaktor dnes již nevycházejícího Českého deníku.¹ Redaktoři – bylo jich něco přes 60 – jednoho dne rezignovali z Mladé fronty a příštího dne založili akciovou společnost MaF, každý s vkladem 3000 Kč. Samozřejmě, že si ponechali všechna aktiva staré Mladé fronty (seznamy předplatitelů, existující čtenáře a existující distribuční systém), jejichž hodnota se odhadovala na stovky milionů Kč.

Podle Špiглу² vláda pod nátlakem emigrantské lobby vedené Karlem Hvizďalou převedla na redaktory majetek Mladé fronty. Špigl také informoval o bouřlivé oslavě této „privatizace“ prvního celostátního deníku, během které ministr financí Václav Klaus v přípitku blahopřál přítomným redaktorům.

„Největším překvapením je ale ticho, které kolem těchto transakcí panuje,“ psal roku 1991 v Moravskoslezském dni Boleslav Navrátil, „ani jediný z moravských poslanců nepozvedl hlas a netázal se, kdo ovládne téměř celý moravský tisk? Ani jediná politická strana nezavětila nebezpečí... A navíc byly skupovány i jiné, méně atraktivní tituly.“ Pak se Navrátil tázal: „Co je za věc? Rozhodně jde o něco nekalého a zdá se, že ti, co o taková periodika stojí, buď vědí, že právě jim bude odpuštěna daň z obratu, anebo naopak, že vláda na jimi předložené návrhy se snížením daní odpoví v každém případě kladně.“³ Navrátil se také obrátil na náměstka ministra ČR pro privatizaci dr. Vodičku, ten však ani neodpověděl.⁴ Dnes je tato situace jen nepatrně změněná, a to ještě k horšímu.

Dne 1. června 1992 valná hromada MaF za předsednictví šéfredaktora Karla Hvizďaly odhlasovala prodej 48 % (jiné prameny udávají 49 %) akcií vydavateli francouzského deníku Le Figaro Robertu Hersantovi.⁵ Každý akcionář, mezi nimi hodně komunistů, dostal z prodeje 1 100 000 Kč.⁶ Hlasování proběhlo překvapivě hladce – nikdo neváhal stát se bez práce milionářem. Podle Lidových novin z 11. listopadu 1994 Hersant prodal svůj podíl, tehdy už většinový, koncernu Rheinisch-Bergische Druckerei- und Verlagsgesellschaft (RBVG) se sídlem v Düsseldorfu za více než jednu miliardu Kč. RBVG stále vlastní MF Dnes. Redaktoři, kteří zašantročili majetek státu, si sotva dělají výčitky, že jej prodali cizincům, ale jistě si rvou vlasy, když zjistili, že jej prodali za babku.

Stejným způsobem byly „privatizovány“ Večerní Praha s novým jménem Večerník Praha a Rudé právo, které v procesu vlastnických změn odložilo stranou nedobový epiteton Rudé.

Pivotem v konverzi regionálních deníků Vydavatelství Rudého práva na pasovské regionální deníky byl funkcionář bývalého tiskového podniku ÚV KSČ ing. Vlastimil Košťál. Jeho prvním krokem bylo přejmenování Vydavatelství Rudého práva na Vydavatelství Delta. Delta „privatizovala“ obrovská aktiva Rudého práva: několik tiskáren a vedle Rudého práva osm regionálních deníků: Jihočeská pravda, (západočeská) Pravda, (východočeská) Pochodeň, (středočeská) Svoboda, (severočeský) Průboj, (severomoravská) Nová Svoboda a (jihomoravská) Rovnost. Každý regionální titul měl původně dvojí vedení: politické (krajský výbor KSČ) a komerční (Vydavatelství Rudého práva).

Jan Čulík z Britských listů píše, že účastníci těchto majetkových transakcí by mohli být snadno obviněni z toho, že „ukradli své vlastní noviny“, a táže se, zda tito lidé mají morální právo psát o zločinech jiných.⁷

Košťál odmítl první nabídku vyjednavců Passauer Neue Presse (PNP) koupit některé z regionálních deníků a trval na tom, že Delta neprodá své regionální deníky jednotlivě. A tak bavorské tiskové magnáti přišli s nabídkou koupit všechny regionální deníky – a také Vlastimila Košťála. Ředitel pasovského koncernu F. X. Hirtreiter později vylíčil průběh tohoto jednání: „Vlastimil Košťál, jeden z našich dnešních ředitelů, byl právě tehdy naším protivníkem při jednání s Deltou a byl kategoricky proti tomu, aby se regionální periodika rozprodala jednotlivě. Tehdy jsme se nedohodli, nakonec však skončil u nás.“⁸ Pasovští akvizitěři koupili také okresní noviny, které kdysi vycházely

pod politickou patronací okresních výborů KSČ. Cena se pohybovala mezi půl milionem a 3 miliony Kč. Pasov si však ve většině případů nekupoval noviny, nýbrž právo je umlčet, nahradit je svým vlastním regionálním tiskem, a tak získat ničím necušený monopol na denní tisk v regionech ČR.

Tento monopolizační plán začali otevřeně realizovat 11. srpna 2001, kdy regionální deníky Moravskoslezský den a Deníky Bohemia nabídly identický obsah a stejnou úpravu jako Zemské noviny a Slovo, které mají po čase zmizet.

Samotné Rudé právo zůstalo však nedotčeno. Překřtěno na Právo zůstalo v rukou redaktorů jako akciová společnost Borgis, s většinovým (60procentním) akcionářem Zdeňkem Porybným, bývalým šéfem kanceláře Rudého práva ve Washingtonu. Porybný údajně odmítl nabídku prodat Právo německým koncernům, ač nabídka přesahovala jednu miliardu korun. Vedle komunistických Haló novin a Naší pravdy je Právo posledním politickým deníkem v českých rukou.

Jak napsal Süddeutsche Zeitung, „je paradoxem, že dolnobavorský tiskový koncern PNP vděčí za svůj úspěch na českém novinovém trhu dvěma bývalým funkcionářům v tiskovém monopolu KSČ Vlastimilu Košťálovi a Zdeňku Korbelovi.“⁹ Jako motivaci pro tuto invazi do českého tisku udal ředitel Hirtreiter zisk; zatím PNP investoval 50 milionů marek, které by měly přinést v dohledné době zisk.¹⁰

Z tíráže novin se čtenář často nedočte, kdo vlastně je jejich majitelem. Jindy shledá, že za různými tituly stojí stejní lidé. Passauer Neue Presse, známá také pod jménem Verlagsgruppe Passau, má v ČR filiálku Vltava-Labe-Press, s. r. o., České Buděj-

jovice, která vydává regionální noviny jako „Deníky Bohemia“. Patří jim čtyři tiskárny a něco přes čtyřicet okresních deníků v Čechách. V roce 1999 koupili přes 90 % akcií pražské Sparty. Majitelem PNP je Hans Kapfinger, ředitelem F. X. Hirtreiter; ředitelem filiálky Michael Ondraschek a šéfem pražské Sparty se stal ing. Vlastimil Košťál.

V létě roku 2001 dospěla PNP s düseldorfskou firmou RBVG k dohodě, jejíž některé části zavánějí kartelem: rozdělily si mezi sebou území České republiky tak, aby proti sobě nesoutěžily: düseldorfská společnost kontroluje skoro celý český celostátní tisk (Lidové noviny, MF Dnes). Pasovští kontrolují regionální tisk sestávající z více než čtyřiceti regionálních deníků se souhrnným nákladem 300 000 prodejních výtisků.

Výčet tohoto regionálního impéria je velmi dlouhý: Rovnost, Svoboda, Moravskoslezský den, Slovo (České a Moravské), Zemské noviny, Večerník Praha. A pak Deníky Bohemia: Hradecké noviny (s mutacemi Krkonošské noviny, Pardubické noviny, Noviny Jičenska, Noviny Chrudimska, Orlické noviny, Noviny Vysočiny, Noviny Náchodska); Jihočeské listy (s mutacemi Českoobudějovické listy, Tábořské listy, Listy Jindřichohradecka, Listy Strakonicka, Listy Písecka, Listy Prachaticka, Listy Pelhřimovska, Českokrumlovské listy, Benešovské listy); Plzeňský deník (s mutacemi Karlovarské noviny, Chebský deník, Klatovské noviny, Tachovský deník, Rokycanský deník, Sokolovský deník, Kladenské noviny, Domažlický deník, Berounský deník, Příbramský deník); Severočeské noviny (s mutacemi Ústecký deník, Deník Litoměřický, Děčínský deník, Deník Mostecka, Liberecký den, Deník Jablonecko, Deník Směr, Deník Lučan, Deník Chomutovska, Boleslavský deník, Českolipský deník) a všechny týdeníky Region; Valašské noviny, Hranický týden, Zlínské noviny, Slovácké noviny, Prostějovský týden, Olomoucký týden a Moravský sever.

Protesty proti prvním akvizicím pasovských nedaly na sebe dlouho čekat. Dne 21. května 1994 první národní sněm Klubu českého pohraničí poslal vládě a parlamentu ČR otevřený dopis, v němž žádal: „Právní cestou zrušit dominantní postavení německých společností v českém regionálním tisku a zabezpečit, aby sdělovací prostředky zůstaly v českých rukou, což je jedním z předpokladů zachování naší suverenity.“ V následujícím roce novinář Emil Šíp v Kanadských listech napsal, že „hrana za český tisk začala zvonit od roku 1991, kdy do Čech vtrhla skupina ‚hrobařů‘ z bavorského koncernu PNP. Ani Pithartova vláda, ani nynější vláda pro politický oční zákal neviděly nebezpečí v tom, že se bavorský kapitál zmocňuje sedmé velmoci“. A dodal, že jde o jakýsi „Drang nach Osten“, tentokrát na tiskové frontě.¹¹

Na poplach volal také filozof Václav Bělohradský. Na počátku roku 1996 psal o německo-českém dialogu, který byl tehdy v plném proudu: „Připomeňme si v této souvislosti jen tak mimochodem, že asi 80 % českého tisku je v německých rukou a na český mediální trh vstoupil zakoupením časopisu Týden i politicky profilovaný koncern Springer.“¹² Tato charakterizace německého Springera byla pro člena ediční rady Lidových novin, jejichž spolujednatel se právě stal Springer Verlag, odvázným kouskem; zanedlouho nato Bělohradský přestal být členem rady.

V květnu 1996 jsem ve své přednášce na Filozofické fakultě UK vyslovil pochyby o vyváženosti německo-českých jednání, pokud je český tisk téměř úplně v německých rukou a pokud se

někteří čeští intelektuálové nechávají hostit v Německu, aby pak v český psaných novinách vypovídali o dobré vůli Němců. Toto varování, jakož i všechna ostatní, zůstalo bez odzvy, právě tak jako moje pozdější kniha, ve které jsem snesl důkazy o prodejnosti některých českých intelektuálů. Když jsem obdržel z naprosto spolehlivého pramene informace o tom, jak daleko jsou němečtí majitelé regionálních deníků schopni jít, hovořil jsem o tom 18. září 1998 na tiskové konferenci v Praze. Jelikož nejsem novinářem, připojil jsem text faxu od proslulého kanadského novináře českého původu, který mé prohlášení důrazně potvrdil. Ani tenkrát inkriminovaný tisk nepřinesl jedinou řádku a celou otázku kontroly našeho tisku nadále ignoruje. Další tisková konference 13. června 2001 byla komentována jen Českým dialogem, Národním osvobozením, Haló novinami a Neviditelným psem na internetu.¹³

Ota Filip, český spisovatel žijící v Bavorsku, vyvodil, že „když někdo, v tomto případě Češi, z chamtivosti, z hlouposti nebo krátkozrakosti prodali či zažantročili české sdělovací prostředky devizovým cizincům, tak proč teď bédujete? Vskak jste se prodali sami z dobrovolně.“¹⁴ Celkem správné pozorování, až na jednu věc – Filip měl upřesnit, že hlavní vina za toto zažantročení padá na zvolené politiky. Vždyť ministr zahraničí Josef Zieleniec ukřídloval občany: „V současné době nemám žádné signály, které by svědčily o tom, že by zájem zahraničního kapitálu o domácí sdělovací prostředky, včetně tisku, sledoval jiné než ekonomické cíle. Nemám rovněž signály, že by tímto způsobem byly ohroženy státní zájmy ČR.“¹⁵ V tehdejší vládě Václava Klause se však dobře vědělo o nebezpečí cizího kapitálu v našich novinách, soudě ze slov ministra pro hospodářskou soutěž Stanislava Bělehrádky: „Zahraniční kapitál by ve sdělovacích prostředcích v žádném případě neměl převažovat nad kapitálem domácím.“¹⁶ Tato znalost vrhá na tehdejší vládu Václava Klause delší stín než pouhá neschopnost.

K varovným českým protestům se přidal daleko se nesoucí hlas německého spisovatele Güntera Grasse, laureáta Nobelovy ceny za literaturu a veterána bitev ze šedesátých let proti monopolu Axela Springera v Německu. Když Grass o dvacet let později viděl bavorské akvizitory skupovat regionální noviny v bývalých Sudetách a ve svém rodném Gdaňsku, obrátil se na začátku devadesátých let na prezidenta Havla a informoval ho o těchto „tříživých zásazích do oblasti vlastnictví, které by mohly být v krizové situaci velmi na pováženu“. A dodal, že „marně varoval před tím, aby se na země, které na to nejsou připraveny, vypouštěla tato forma neoliberalismu“.¹⁷

Poslední slova v této otázce patří bývalému prezidentu České akademie věd prof. dr. Rudolfovi Zahradníkovi: „Pokud jde o deníky a týdeníky, už téměř nic nezůstalo v domácích rukou, majiteli jsou většinou německé koncerny. V tomto směru působí Česká republika ubozejším dojmem než nejedna z málo rozvinutých zemí. Za zcela falešný pokládám liberální názor, že na majiteli příliš nezáleží, prostě proto, že pravý opak je pravdou.“¹⁸ Samozřejmě, že slova profesora Zahradníka nebyla uveřejněna v tisku kontrolovaném německými vydavateli.

Karel Hvizďala, který byl hlavním aktérem „privatizace“ Mladé fronty, jež pak skončila ve vlastnictví düseldorfské RBVG, přidal slova nového refrénu ke své staré písničce, v němž nyní opěvuje ctnosti tiskových gigantů Bertelsmanna a Springe-

ra. Na letošní květnové mezinárodní konferenci v Plzni tvrdil, že denní tisk v České republice je ohrožen německými regionálními vlastníky, jejichž jediným zájmem je zvýšení nákladu. A záchranu vidí ve velkých německých tiskových koncernech. Hvíždala zřejmě dnes nevěří (jestli vůbec kdy věřil), že český kapitál se jednou stane pánem na svém vlastním poličku. Měl by vědět o protestu šestadvaceti předních amerických autorů (například Kurta Vonneguta, Eriky Jungové, Studse Terkela, E. L. Doktorova) proti zamýšlenému převzetí amerického nakladatelství Random House německým gigantom Bertelsmann A. G. Ve svém podání z roku 1998 vyslovili delikátně, ale zcela zřetelně obavu, že toto převzetí by mohlo zabránit spisovatelům uveřejnit díla urážející city tohoto velkého nakladatele.¹⁹

¹ Český deník, 3. 9. 1993.

² Špigl, 14. 10. 1999 pod značkou „r“ (pravděpodobně vydavatel a šéfredaktor Ladislav Froněk).

³ Moravskoslezský den, 3. 4. 1991.

⁴ Dopis B. Navrátila dr. Vodíčkoví, 29. 3. 1991.

⁵ Dne 25. června 1994 Hersant na valné hromadě nakoupil další akcie a tak se s 52 % stal majoritním majitelem MF Dnes.

⁶ Podle Českého deníku, 3. 9. 1993.

⁷ Jan Čulík, „Media in the Czech Republic, the current state of affairs“, Britské listy, 30. 3. 1998.

⁸ MF Dnes, 7. 7. 1993.

⁹ Právo, 19. 8. 1993.

¹⁰ MF Dnes, 7. 7. 1993.

¹¹ Podle Mediážurnálu, č. 5, 1995.

¹² Lidové noviny, 30. 1. 1996. Springer Verlag koupil Týden od Karla Schwarzenberga.

¹³ Haló noviny, 22. 9. 1998.

¹⁴ Obrys-Kmen, 37/1999.

¹⁵ ČTK, 20. 8. 1993.

¹⁶ Český deník, 3. 9. 1993.

¹⁷ Grassovo prohlášení na ČT, cit. v Právu, 4. 11. 1999.

¹⁸ Haló noviny, 6. 8. 2001.

¹⁹ The Citizen, 22. 5. 1998.

Obrázek z domova posledních dnů...

K ÚVAZE O PRESIDENTSKÝCH DEKRETECH

Jestliže parlament České Republiky dovedl jednomyslně zamítnout změny v oněch tak zvaných Benešových dekretech týkajících se sudetských Němců, padla opravdu sudetoněmecká kosa na český kámen. Sjednávání a jednomyslnost nenáleží mezi české přednosti. Tak jako Řekové, Izraelci a keltští Irové, národ Čechů se k jednomyslným počínům uchyluje jen jednou za uherské století, snad i dvakrát. V osmatřicátém roce století dvacátého provedli Češi naprosto jednomyslně mobilisaci armády a v roce osmašedesátém zatratili jednomyslně sovětskou invasi. Nyní je zřejmě opět dohnala k jednomyslnosti kampaň sudetských Němců rozpoutaná v Evropě, jejímž cílem se zdá být podmínit vstup České Republiky do Evropské Unie odvoláním opatření vstoupivších v platnost těsně po druhé světové válce, jimiž se republika ohradila proti eventuální další hrozbě německé rozpínivosti v českém prostoru.

Česká snaha o připojení k Evropské Unii byla očividná hned od listopadu 1989. Je však nyní otázkou, zdali má republika o toto připojení usilovat i za cenu pokoření se těm, kdo do dneška zůstávají dlužníky. Těm, kteří se ve své většině neostýchali dát přednost Hitlerovým nacistům před českou tolerancí a velkodušností. Snad nadchází i čas vzít do ruky tužku a papír a sečíst německý dluh Čechům. Rozbili demokratickou republiku. Ukořistili bez boje a na příkaz tehdejších spojenců Československa výborně vyzbrojenou armádu. Obsadili a zpustošili Český stát a odvlékli do vyhlazovacích i jiných táborů statisíce Čechů a vyhnali je do nenávratna, zatímco Němci byli Čechy odsunuti do bezpečí své německé vlasti, především do tehdejšího bezpečí americké okupační zony v Bavorsku. Němci během okupace plánovali, zcela chladnokrevně, zničení Čechů jako národa a jejich vysídlení z jejich vlastní české země. Za to ti nynější domahači se náhrad a odškodnění dosud Čechům nezaplátili. A ani se neomluvili. Německá zvěrstva, spáchaná na Česích vysoce kulturním národem, který se neostýchal nazývat se národem pánů, Herrenvolkem, a který dovoloval orgánům své branné moci vytetovávat na lidských údech čísla jako rozsudky skoro jisté smrti z důvodů rasového původu, tato zvěrstva jsou nyní pomijena. Na druhé straně se vyzdvihují bolesti způsobené rozkaccnými oběťmi při odvetných opatřeních bezprostředně po skončení války. My Češi nemějme pochyb - ani dnes se nás nebude nikdo zastávat, nezastaneme-li se sami sebe. Viz Mnichov, viz rok 1968.

Nelze vyloučit, že by Češi mohli dát přednost nevstoupení do Evropské Unie před členstvím vykoupným dalším pokořením. Tak dnes - konečně! - asi uvažují lidé doma a tak také uvažují - a to již bylo patrné dávno - dědici českého exilu dlící v zahraničí. Naopak. Češi by měli definitivní uznání někdejšího vysídlení a odsunu Němců položit jako podmínku svého vstupu. Anebo vyčísřit konečně své vlastní ztráty a dožadovat se doplatku ze strany Němců. Tedy reparací proti odškodnění. Z hlediska geopolitické strategie republika už dnes požívá ochrany jako člen NATO, a hospodářské výhody by neměly zůstat nevyváženy bezpečím proti dalším agresím ze strany těch, jimž osud Čechů jako malého souseda v minulosti nebyval nikdy článkem víry. Naštěstí se zdá, že útočné požadavky sudetských křiklounů nepožívají nutně souhlasu německé spolkové vlády. V to doufejme. **RV**

Aktuální informace lze získat na internetových stránkách Ministerstva zahraničních věcí ČR: www.mzv.cz/dekrety (anebo v angličtině www.mfa.cz/decrees), různé komentáře zas na <http://pes.eunet.cz>

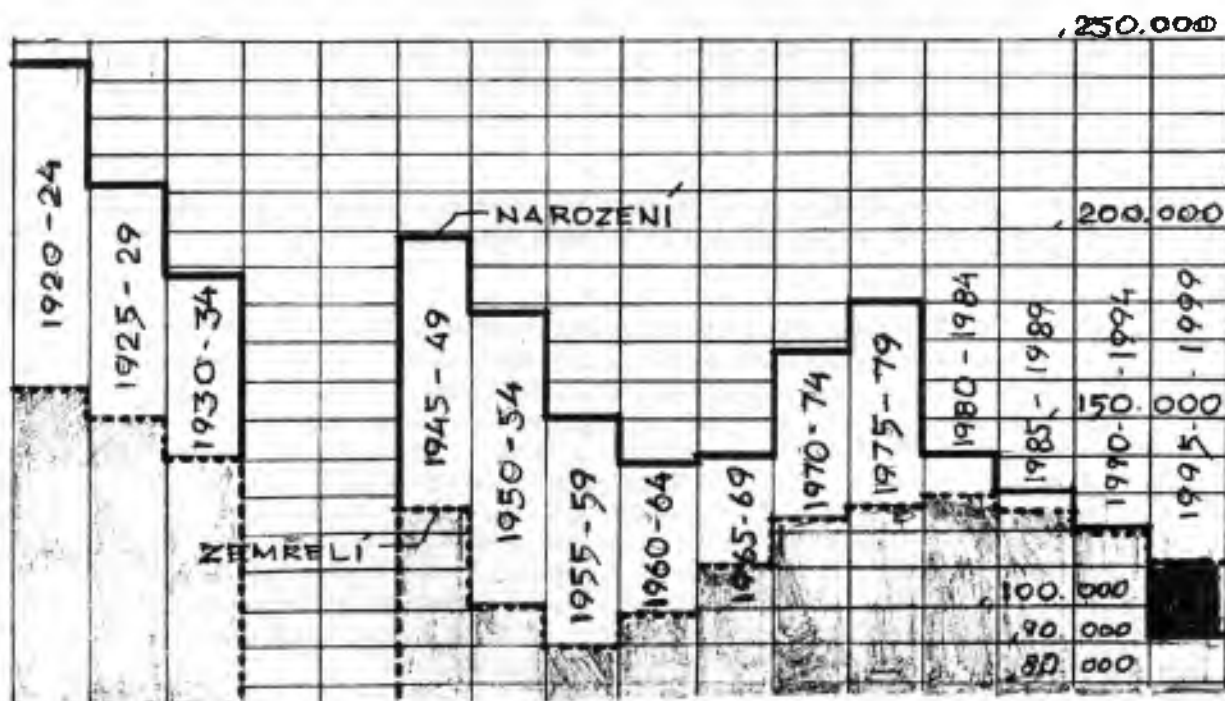
Čechů je stále méně a méně !

Nejde tu o Čechy tady v Austrálii, to je docela jiná kapitola. Jde tu o vývoj tam doma v Čechách. Před několika lety byla zveřejněna v tisku zpráva, že v roce 1994 se v České republice narodilo nejméně dětí od roku 1785, tedy od doby, kdy se vedou přesné statistické roční výkazy. Bohužel se ukazuje, že rekordně malý počet dětí v roce 1994, 106.579 živě narozených nebyl jen izolovaný. Hned další rok, 1995 zaznamenal další "rekord" - 96.097 narozených. Úbytek dále pokračuje a v roce 1999 se poprvé v Čechách narodilo méně než 90 tisíc dětí. V roce 1994 byl bohužel zaznamenán i další rekord, poprvé počet zemřelých převýšil počet narozených. Rozdíl se dále zvyšuje a za pět let v období 1995 - 1999 v Čechách ubylo přirozenou měrou přes 100.000 obyvatel. Ztráta těch sto tisíc byla do určité míry kompenzována "přistihovalectvím", ale přesto v posledních letech celkový počet obyvatel České republiky klesá.

Na počátku tohoto roku se touto otázkou zabývala poprvé i Poslanecká sněmovna. Byly navrženy nové příspěvky pro rodiny s dětmi, ale zatím se poslanci nedohodli jak, komu a kolik. Je zajímavé, že stejnou situaci najdeme i u sousedů České republiky, ať jsou to státy postkomunistické, nebo členové Evropské unie. Nejlépe jsou na tom Slováci, kteří jako jediní ze sousedů mají stále přírůstky, ale i tam se počet narozených každoročně zmenšuje. V Polsku mají ještě malý přírůstek, ale značný počet emigrantů způsobil celkový pokles počtu obyvatel. V Německu, Rakousku a zejména v Maďarsku počet narozených klesá. Počet obyvatel Maďarska se za dvacet let snížil o třičtvrtě miliónu lidí.

Australský tisk vidí situaci zcela odlišně, má starosti spíše s růstem světové populace. Associated profesor, pan Robert Manne, který pravidelně přispívá svými poněkud levicovými články do Sydney Morning Herald se dokonce obává, že naše vláda se vrací k politice - bílé jen Austrálie. Kdyby méně psal a více studoval fakta, došel by k otázce odkud by se ty statisíce bílých vzaly ?

V příložené tabulce vidíte vývoj počtu narozených a zemřelých v České republice, /respektive v Českých zemích/ od roku 1920 do roku 1999. Údaje jsou v ročních průměrech v pětiletých skupinách a byly sestaveny z údajů SSÚ a pro posledních dvacet let z údajů "The Europa World Year Book".

ČR 1920 - 1999

Ing. arch J. Zahrádka

Šlápěmi dějin a významných výročí v květnu a červnu

Před 1000-í lety, na konci jara 1002, nebylo v Čechách dobře. Od roku 999 zde vládl Boleslav Ryšavý, který po svém dědovi a otci zdědil rozsáhlý stát, který zahrnoval Českou kotlinu, Moravu, odkud Boleslav I., jeho děd vyhnal Maďary, dále západní Slovensko až po řeku Váh odkud rovněž vyhnal uherské nájezdníky, čímž v podstatě vrátil území "Velké Moravy" do rukou slovanských. Dále pak připojil další slovanská knížectví, Lužici, Slezsko s centrem ve Vratislavi, Charváty s knížecím sídlem v Krakově a dále i Halič, takže hranice Českého státu byly až na řece Bugu, která byla hranicí Kyjevské Rusi. Boleslav III. - Ryšavý ztratil všechno, nejprve ho polský kníže Boleslav Chrabrý vyhnal z Krakova a obsadil i Moravu. Češi, právě v době před tisíci lety vyhnali neschopného panovníka z Prahy a povolali na knížecí stolec bratra polského knížete Boleslava Chrabrého - Vladivoje, který byl ovšem po matce Přemyslovec. Jeho matkou byla 'Dubravka', dcera Boleslava I. Je pro nás zajímavé, že už tenkrát z Čech utíkali emigranti. Kam? No samozřejmě na západ. Byli mezi nimi i bratři Boleslava Ryšavého Jaromír a Oldřich, pozdější knížata česká. Je to podobnost čistě náhodná, nebo geopolitická nutnost anebo je to důsledek té "slovanské hašteřivosti", před kterou varoval náš Miroslav Tyrš ?

Před 920-ti lety, 12. května 1082, zvítězil český kníže Vratislav v první v dějinách známé válce mezi Čechy a Rakousy v bitvě u Mailberka. Na žádost krále Jindřicha IV. porazil markrabího Leopolda Krásného. Jindřich IV., který byl o dva roky později, 31. dubna 1084 korunován papežem na císaře, povýšil pak na hod sv. Víta, dne 15. ledna 1086 Vratislava na prvního českého krále.

Před 350-ti lety, 23. června 1652, se narodil slavný pražský sochař Jan Brokof.

Před 280-ti lety, 30. června 1722, se narodil český skladatel a virtos Jiří Antonín Benda. Jeho skladby jsou často na programu australských radiových stanic specializovaných na klasickou hudbu. Dirigentem orchestru je zpravidla jeho potomek stejného jména Benda.

Před 110-ti lety, 10. května 1892, se narodil Jan Weiss, legionář a první český spisovatel "science fiction"

Před 90-ti lety, v červnu 1912, byla do českého sněmu zvolena první žena Božena Viková Kunětická za stranu mladočeskou. Císařský místodržící, hrabě Thun ji však nedal povolení ke vstupu do budovy sněmu. A 30. června 1912, se narodil Viktor Fischl, spisovatel a diplomat. Po únoru 1948 se vystěhoval do Izraele, kde si vzal nové jméno Avigdor Dagan. Za druhé světové války pracoval v Londýně pro československou exilovou vládu. Je autorem známé knihy "Hovory s Janem Masarykem", kterou vydal poprvé v Izraeli v roce 1952, o rok později v Chicagu a další doplněnou verzi vydal v roce 1991 v Čechách.

Před 80-ti lety, 22. května 1922, se narodil Gustav Brom, skladatel a dirigent známého brněnského džezového orchestru. A 20. června 1922, se narodil český herec Josef Kemr, který hrál 30 let v Národním divadle v Praze.

LIDICE

Před 60-ti lety, 27. května 1942, byl proveden atentát na Hitlerova "reichsprotektora" pro Čechy a Moravu Reinhardta Heidricha. Heidrich byl těžce zraněn a zemřel 4. dubna na následky infekce. V odvetné razii gestapo začalo zatýkat české občany, 5000 jich bylo zastřeleno. Po zradě Čurdy byli parašutisté, kteří vykonali atentát nalezeni v kryptě kostela sv. Cyrila a Metoděje v Reslově ulici v Praze. Po dvouhodinové boji byli zlikvidováni - parašutisté, když jim docházela munice si ponechali, každý svou poslední patronu pro sebe a zastřelili se. 10. června byly vypáleny a srovnány se zemí Lidice a 13. června Ležáky. V obou obcích byli všichni muži postříleni a ženy odvezeny do koncentračních táborů. Děti byly přiděleny do německých rodin k převychování. Co dodat ? Snad jen, že velitelé gestapáckých vyhlazovacích akcí byli pochyťáni a potrestáni, až na jednoho. Velitel okrsku gestapa v Kladně, odsouzený k smrti, dostal milost od bolševického presidenta A. Zápotockého za příslib spolupráce s STB.

Před 35-ti lety, v červnu 1967, v Praze zasedal IV. sjezd svazu spisovatelů, který se stal tribunou otevřené kritiky komunistického režimu.

J.Z.

LEŽÁKY

Po více jak desetiletí se probouzeli, Grebeníček a s ním i ostatní Gottwaldovi pohrobci, zaliti studeným potem z hrůzostrašného snu, ve kterém se jim zjevovaly davy zrádných exulantů, emigrantů, utečenců a ostatních kapitalistům zaprodaných živlů, jak v sevřeném šiku pochodují, aby svým hlasem ve volbách ohrozili jejich existenci. Po dlouhou dobu se dařilo různým těm Grebeníčkům zabraňovat tomu, aby se krajanům, žijícím trvale mimo území republiky, dostalo ústavou zaručeného volebního práva. Abychom však byli spravedliví ke Grebeníčkům, nebyli v této snaze jediní. I když je nad slunce jasnější, že komunisté by patrně nedostali příliš mnoho hlasů od krajanů, žijících v cizině, z nichž většina před jejich vládou vlast opustila, nejsou však jediní, kdo se snaží zabránit, nebo alespoň maximálně ztížit těmto krajanům, možnost zúčastnit se parlamentních voleb.

Ale navzdory nepřizní mnohých, zejména do leva zaměřených politiků, se nám konečně, po mnoha letech úsilí, podařilo dosáhnout práva volit v Českých parlamentních volbách, i když ve formě práva značně nedokonalého a nepříliš praktického. Je jen otázkou, zda nedostatky, kterými tato část volebního zákona doslova oplývá jsou vedeny snahou politiků maximálně ztížit krajanům účast ve volbách, či zda jde jen o chronický nedostatek schopnosti zákonodárců v zemi pod Řípem. Není však pochyby o tom, že i ten z tvůrců tohoto volebního zákona, který propadl ve škole ze zeměpisu, musí vědět, že cesta voliče, žijícího na příklad v Darwinu nebo Perthu k nejbližší volební urně v Sydney je podstatně delší než řekněme cesta z Prahy do Říčan. Lze říci, že jediné logické řešení tohoto problému pro krajaný žijící v zemích s obrovskou rozlohou, jakými je Austrálie, Kanada nebo Spojené státy, by byla možnost volit korespondenčně. Pokud k tomuto závěru nedospěli také ti, kteří zákon nakonec odhlasovali, potom se nemohu ubránit pocitu, že nešlo o nedopatření, ale o záměr.

Mince však, jak všeobecně známo, má dvě strany. Milý soudruhu Grebeníčku a i vy ostatní, kterým představa volících emigrantských davů narušovala sny, jen klidně spěte. Nemáte se čeho obávat.

Když jsem před několika málo dny otevřel internetové noviny Neviditelný pes, uhodil mě do oka nepatrný článkuček, sestávající v podstatě z jediné věty, která světu oznamovala, že v Austrálii, z 8000 krajanů se do volební listiny zapsalo pouhých dvacet zájemců. Velice jsem se rozzlobil, laje nezodpovědným novinářům, kteří vypouštějí do světa takovéto nedopečené kachny. Začal jsem tedy pátrat a pochopitelně jsem zjistil, že informace v novinách byla naprosto nepravdivá. Těch zapsaných voličů pochopitelně nebylo pouze dvacet, ale mnohem více, dokonce v Sydney něco málo přes padesát a připočteme-li i krajaný, kteří se přihlásili k volbám v Canbeře, dojdeme k úctyhodnému číslu téměř sedmi desítek voličů. Jaká to sláva! Ze všech krajanů, žijících v Sydney a okolí celá padesátka se odhodlala využít kýžené možnosti volit.

Nevím, kolik krajanů opravdu žije v Austrálii. Je možné, že číslice 8000 není úplně přesná, možná, že nás zde žije o něco více, možná o něco méně. Jsou mezi námi mnozí, kteří vzhledem k tomu, že z toho, či onoho důvodu nemají českou státní příslušnost, volit nemohou. Jiným opět zdravotní stav neumožňuje cestu na Generální konzulát, nebo dalším vzdálenost k volební urně je přílišná. (V mém případě cesta do Sydney a zpět znamená jen něco málo přes dvě stovky kilometrů).

Marně však hledám vysvětlení, co zabraňuje těm ostatním v tom, aby svého práva volit, kterého se mnohdy tvrdě dožadovali, nyní nevyužili. Obvyklou výmluvou (a nejen při této jedné příležitosti) bývá: „ten můj hlas to neovlivní, proč se exponovat“. Ano, pravdu mají. Ten jeden hlas to rozhodně neovlivní, ani deset hlasů a odvážím se říci, ani sto a desetkrát sto hlasů nebude mít valného účinku. Kde však máme jistotu, že s přibývajícím počtem hlasů nevzroste i jejich účinek.

I když podle různých údajů, žije mimo území České republiky něco okolo dvou milionů lidí českého původu, dostupné oficiální prameny uvádějí, že teoreticky pouze zhruba 70 tisíc z nich má možnost využít svého volebního práva. Podle stejných pramenů se dozvídáme, že k volbám v cizině se zapsalo do neděle 5. května, kdy termín zápisu k volbám vypršel, pouhých

2960 osob, což činí pouze něco málo přes čtyři procenta z celkového počtu oprávněných voličů. Z celkového počtu přihlášených voličů drží rekord Spojené státy, kde se k volbám přihlásilo 290 krajanů. Stříbrnou potom dostává s 286 voliči Slovensko. Mnozí krajané se dosti logicky ptali, proč v současných volbách mají dát svůj hlas zástupcům Jihomoravského kraje. Bylo tak určeno losem a nemusela by to být nezbytně nevýhoda. Pokud by hlasy krajanů příslušely na příklad do oblasti posledního bydliště, nebo místa narození, byl by jejich zásah do jisté míry rozmělněný. Pokud se hlasy soustředí do jednoho jediného bodu, byl by jejich účinek mnohem průkaznější. Poslanec, který by měl za sebou značnou sílu krajanů, byl by potom více méně povinen jednat v jejich prospěch a jeho argumenty na podporu jejich zájmů by měly větší váhu. Potom bychom snad dosáhli i těch korespondenčních voleb.

Mám ovšem obavu, že i kdyby v českém parlamentu náhle vzplála vášnivá láska k Čechům žijícím v cizině a umožnili jim volbu korespondenčním způsobem, nemnozí z nich by této možnosti využili. Jistě by bylo v tomto případě vyžadováno, aby potenciální volič prokázal svoji totožnost předložením dokladů ověřených nějakým úřadem, přinejmenším by byl vyžadován podpis Justice of Peace. A když k tomu ještě připočteme případné výlohy za známky na dopis a za vyhotovení fotokopii dokladů, dojdeme k názoru, že počet případných voličů by patrně nebyl podstatně změněn.

Jak se tedy zdá, zájem o účast ve volbách v České republice v řadách krajanů je mizivý a soudruhy Grebeničky z jejich případného vlivu na politické dění, z toho jistě nemusí bolet hlava. Jen přibude uštěpačných poznámek z mnohých stran, proč že se krajané dožadují práva volit, když ho potom nevyužili.

Zdeněk Rich

Pro informaci: v Jihomoravském kraji, který je přidělen pro voliče v zahraničí, podalo kandidátní listiny 23 níže uvedených stran. Pro další informace kontaktujte Generální konzulát Sydney.

Akce za zrušení senátu a proti vytunelování důchodových fondů

Cesta změny (CZ)

Česká pravice (ČP)

Česká strana národně sociální (ČSNS)

Česká strana sociálně demokratická (ČSSD)

Demokratická liga (DL)

Humanistická aliance (HA)

Koalice (US-DEU a KDU-ČSL)

Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM)

Moravská demokratická strana (MDS)

Naděje

Národně demokratická strana (NDS)

Občanská demokratická aliance (ODA)

Občanská demokratická strana (ODS)

Pravý blok (PB)

Republikáni

Republikáni Miroslava Sládka (RMS)

Sdružení nezávislých (SN)

Strana venkova - spojené občanské síly (SV-SOS)

Strana za životní jistoty (SŽJ)

Strana zelených (SZ)

Strana zdravého rozumu (SZR)

Volba pro budoucnost (VPB)

GREBENÍČEK NA HRAD !

(do Daliborky!)

Co se dělo nedělo v sokolovně i jinde...

a se ještě bude dít!

- ☛ Slavnostní večer v sokolovně ve French's Forest navštívil mimo jiné i inženýr David Gruber z Valašska, autor řady populárních knížek o komunikaci a úspěšném studiu. Podělil se s námi o pár svých dojmů očima českého občana:

"V době konání slavnostního večera jsem měl za sebou už 11 týdnů studijního pobytu v Sydney, takže po českém jídle, zvycích a ostatně i češtině a slovenštině se mi docela stýskalo. Sokolovnu mi připomínala kus menšího českého nebo slovenského města, kam člověk přijede mezi upřímné a dobré lidi, kteří jej uvítají s otevřeným srdcem. Hned u vchodu na mne zapůsobil bratr Jelínek, vyšňořený v sokolském tradičním kroji, příjemným dojmem. No a slivovička, řízečky, vepřo knedlo zelo nebo dršťková polévka byly po všech těch týdnech "seafood" nebo australské či asijské kuchyně pravým balzámem. Díky, kuchaři Honzo!

Slavnostní projev pana předsedy Jelínka se trochu zdržel - ale aspoň jsem si připadal jako doma v Česku, kde zdaleka ne všechno začíná včas tak jako třeba v Německu. A pak už hrála hudba, citlivá svým výběrem ke všem věkovým kategoriím a přinášející řadu opravdu za srdce chytajících hitů.

Díky normálnější politické situaci v Česku a na Slovensku se rozdílily mezi životem domácím a emigrantským postupně stírají. Některé ale zůstávají - cítil jsem je zřetelně a jsou snad všechny ve prospěch českých a slovenských Australanů. Ve staré vlasti lidé při takových příležitostech postupně během večera upadají do nostalgie a začínají si stěžovat, jak je ten či onen podfoukl, doběhl. Z jejich řeči je občas bohužel cítit, jak oni jsou dobří, mají jediné správné názory, zatímco ostatní ne.

Krajané na nic takového během večera ani nepomysleli. (Aspoň jsem měl takový silný pocit.) I když jejich život byl nejspíše těžší - museli začínat z ničeho na opačném konci světa - vypadali velmi optimisticky, vesele, zdravě. Radovali se ze života.

Kamarádi Mirek a Gábinka tančili jako skuteční profci, člověk by jim hádal maximálně 40 let. Kamarád Luboš Černý mne a ještě dvě české studentky angličtiny - právničku Jolanu z Prahy a krupičku Evu z Olomouce - obětavě přivezl svým autem až z Rose Bay a zase zavezl zpět. Díky za ochotu, Luboši!

Jakožto člověka, který v Česku pomáhá lidem rychle se naučit angličtině a životnímu optimismu, mne zajímalo, jak dlouho si krajané v Austrálii zachovávají český akcent, jak dlouho jim trvá, než začnou rozumět téměř dokonale, jak se prostě komunikačně cítí v zemi, kde se přece jen mluví řečí, která není jejich rodná. Většinou jsem viděl, že se s tímto problémem vypořádali dostatečně nebo velmi dobře. S díky za hezký zážitek"

David Gruber

Pozn. redakce: Kdyby čtenáři měli zájem o radu od Davida v oblasti řešení konfliktů, správného rozvíjení inteligence a talentu svých dětí či efektivního čtení, lze získat informace na <http://www.gruber.cz>

- ☛ Vynikající Svěrákův film **"Tmavomodrý svět"** - o osudech československých letců v Británii za druhé světové války, nyní promítaný v Sydney v kinech Dendy, by měla vidět celá naše zdejší veřejnost. Velmi citlivě zpracovaný historický materiál je protkán osobními osudy našich chlapců, z nichž mnozí nakonec skončili v Mirovském vězení komunistů. Tak český svět oplatil mužům, kteří nasadili vlastní životy za své budoucí vězňatele. **"A must" L.M.**

Pozn. redakce: Na slavnostní premiéře 17. dubna na Circular Quay vystoupili s proslovem i váleční hrdinové, plukovník Jaroslav Novák a pan Karel Niemczyk, kteří dnes žijí v New South Wales. Pan Niemczyk je znám z televizního dokumentárního filmu "Stínová vojska". V těchto dnech, plukovník Novák a generál Nedvěd z Queenslandu jsou v Praze, jako hosté na mezinárodním festivalu leteckých filmů. V této souvislosti čtenáře upozorňujeme na nové knihy od Jiřího Railicha "Na nebi hrdého Albionu" a Karla Černého "Z Vysočiny pod křídla RAF". Zajímavé informace lze též najít na internetové adrese www.battleofbritain.net

- ☛ B.T. nám píše: "V neděli 21.4. Kino Ponrepo promítlo 'komedii plnou omytí' nazvanou "Stůj nebo se netrefm" v režii Jiřího Chlumockého. V hlavních rolích vystoupil Jozef Abrham, Ivana Chyilková a další. Děj se odehrával v Čechách na sklonku druhé světové války a komedie plná omytí byla komedií plná zápletek mezi ustupující německou armádou a českými obyvateli v místech jejího ústupu. Bylo mi sedmnáct těsně po skončení druhé světové války a bydlela jsem ve východních Čechách v místě kudy prchala německá pancéřová divize před postupující sovětskou armádou. U celnice na přechodu hranic došlo k přestřelce při níž přišlo o život několik příslušníků Revoluční gardy, kteří se snažili postup tanků zastavit. Nedomnívám se, že kdokoli zažil ty zmatené, hrůzné dny by si byl jen na vteřinu odvážil představit možnost jakéhokoli žertování s ustupující armádou SS, jak ji ztvárnili producenti filmu. Jde nejen o hloupý námět, ale i o faktologickou dezinformaci. Jako doklad uvádím článek, který se mi současně dostal do rukou":

VYHLAZENÉ ČESKÉ VSI LIDICE, LEŽÁKY, JAVOŘÍČKO

Po atentátu na Heydricha se německá mašinérie pomstila zničením obcí Lidice a Ležáky. Všeobecně je známo, že muži byli postříleni, ženy odvezeny do koncentračních táborů a děti zavlčeny do německých rodin na převýchovu. Náš stát po válce obnovil Lidice v sousedství zničené obce.

Už méně se ve světě ví o vyhlazení obce Javoříčko na Moravě, poblíž hradu Bouzov. Šlo o další děsivý čin, na který se nesmí zapomínat. Časné ráno 5. května 1945, tedy na konci druhé světové války v Evropě, kdy už většina československého lidu začínala vnímat

blahý pocit svobody, obklíčili esesáci někdejší Javoříčko a povraždili 38 osob mužského pohlaví ve stáří od 15 do 76 let. Ženy a děti vyhnali ze vsi, domácí zvířectvo postříleli nebo ukradli, cennější majetek občanů si rozebrali a zbytek i se staveními spálili pomocí fosforových bomb a pancéřových pěstí. V okolních lesích a na polích postříleli pracující muže. Svůj krutý čin odůvodnili podezřením ze spolupráce javoříčských mužů s partyzány.

Cestou z obnovené obce směrem ke krápníkovým jeskyním nebo ke známému hradu Bouzov se zastavíme u pomníku věnovanému památce mrtvých.

LUBOMÍR LINHART

Pozn. redakce: Z "Českých listů",
4/2002, ročník III.

- ☛ Dne 15. 6. organizuje Památník LIDICE pietní vzpomínku u příležitosti 60. ročníku vyhlazení Lidic (tel. 0312 253 680, fax 0312 253 0630). Ve dnech 31. 5. - 19. 6. ve Veletržním paláci v Praze se uskuteční 30. ročník Mezinárodní dětské výtvarné výstavy LIDICE 2002.
- ☛ K 60. výročí ležácké tragédie bude tryzna dne 23. 6. Pokud mu zdravotní stav dovolí, promluví při této příležitosti bývalý instruktor československých parašutistů, generál A. Petrák z Bratislavy.
- ☛ 6. července, na den Jana Husa, se obvykle konají pietní oslavy na Růžovém paloučku u Litomyšle, údajném místě loučení J. A. Komenského i jiných českých exulantů s rodnou zemí. Detaily lze obdržet od Spolku přátel Růžového paloučku v Újezdci, pošta Cerekvice nad Loučnou, 569 63.
- ☛ Známa česká herečka Eva Sitta a významný australský filmový režisér Paul Cox přijali pozvání na 28. mezinárodní filmový festival v Uherském Hradišti. Festival se koná ve dnech 25/7 - 4/8 a je velmi populární mezi mladými diváky. Austrálie bude na festivalu reprezentována filmy "Ostrov" ("Island") a "The Petrov Affair". V obou filmech, které Paul Cox režíruje vystupuje Eva Sitta v hlavní roli. Pokud v těchto dnech cestujete po Moravě...
- (V současné době - do 8/6 - je možno Evu vidět na Univerity of NSW v Kensingtonu v Shakespearově hře Hamlet. Blíže informace lze získat na tel. č. 02 9365 3371.)
- ☛ Návštěvníkům 21. světového kongresu Československé společnosti pro vědy a umění v Plzni ve dnech 24. - 30. června přejeme příjemné a zajímavé setkání.

V noci 21. na 22. září dojde k plošnému přečíslování telefonních stanic v celé České republice.

Na internetové stránce českého Telecomu www.telecom.cz/infocentrum najdete návod k přečíslování či zadat stará čísla a najít nová.

SOKOL SYDNEY

Program KINO PONREPO

Nedele 16/6/2002

v 14.00 hodin:

PANI PIPEROVA ZASAHUJE

Anglicka detektivni komedie s nezapomenutelnym vykonem Jiriny Bohdalove v hlavni roli. Dale hrají Vaclav Postranecky, Viktor Preiss, Jan Hrusinsky, Zlata Adamovska, Tereza Brodská. Vrah je odhalen a usvedcen vyrecnou a vsetecnou uklizeckou, která je tez postrachem vysvetrujiciho sefa detektivu.

Nedele 21/7/2002

v 14.00 hodin
(dvojprogram):

KRASNA CARODEJKA

Kratky film režiserky Vlasty Janeckove. Hrají Michaela Kuklova, Vladislav Benes, Vera Galatikova, Petr Stepanek, Nada Konvalinkova. Cikanska balada o lasce s pisnemi, které tahají za srdce.

+

NAHOTA NA PRODEJ

Film režiseru Vita Olmera. Hrají Lukas Vaculik, Jiri Krampol, Kaja Triskova, Marie Reisnerova, Jiri Solc, Ivan Jonak. Napinave drama ze současnosti o radeni cikanske mafie v Cechach.

Nedele 18/8/2002

v 14.00 hodin:

DEDICTVI

Moravska komedie podle scenare Bolka Polivky a Very Chytilove. Hrají Bolek Polivka, Anna Pantuckova, Dasa Veskrnova, Jozef Kroner, Karel Gott. Rezie Vera Chytilova. Pribeh o tom, jak dokaze cloveka zmenit nenadale stesti.

Tel: Petr Čermák 02 9981 2010, 0429 927 388

SOKOL SYDNEY GYMNASTIC ASSN. INC.
16. GRATTAN CRESCENT FRENCH'S FOREST
TEL. 9452 5617

VÁS SRDEČNĚ ZVE NA :

COUNTRY BÁL V SOKOLE

KTERÝ SE KONÁ V SOBOTU 1. ČERVENA
V SOKOLSKÉM NÁRODNÍM DOME .

18-21.00 hod. VEČEŘE. PO 21.00 hod. Studená večeře !

WALKERS COUNTRY BAND
HRAJE K TÁNČI A PŮSLECHU
OD 20.00 HOD.

VEČEŘE A VSTUPENKY JE NUTNÉ SI ZAMLUVITI U
Mirka FARSKÉHO Tel. 9476 2784.
E-mail Vifarsky@aol.com
NEBO G.J. JELÍNKÁ Tel. 9529 8457.

VEČEŘE A ZAKUPKY SI LASKAVĚ ZAMLUJTE
14 DNÍ PŘED ZABAVOU. ABYCHOM VŠE VČAS OBJEDNALI I
DĚKUJEME.

VSTUPNÉ \$ 12-00., DŮCHODCI A STUDENTI 5-00.

ZIMNÍ ZÁBAVA

na zahřátí

se skupinou
MASTERS

KDY: 29.6.2002
v 20 hodin

KDE: Sokol Sydney
VEČEŘE:
18.00- 21.00

VSTUPENKY/
VEČEŘE
OBJEDNEJTE

u

br. M. FARSKÉHO
nebo
br. J. JELÍNKÁ

Minitheatre and Alliance Francaise of Sydney

invite you to

Liver of Prometheus
Prométheova játra

Czech/French/English Recital by Eva Sitta
A homage to the famous Czech poet
Jiří Kolář
with an opening of his exhibition

Alliance Francaise, 257 Clarence St,
Sydney
Sun 2 June at 5 PM
Bookings essential. Ph: 9267-1755,
Tickets: \$ 15

Collages on display until 14 June by courtesy of
the Consulate General of the Czech Republic

23

Trocha kultury

Jiří Kolář aneb co byste v Čítance nenašli

V druhé polovině března a začátkem dubna, tohoto roku, se v sydneyjském Customs House a v Parlamentu, v rámci Festival Francophone, uskutečnila výstava výtvarníků, kteří jsou nějakým způsobem napojeni na Francii. Jedním z nich je Jiří Kolář, jediný český výtvarník zúčastněný na této akci.

V roce 1982, kdy mu české úřady neprodloužily pobyt v zahraničí a dokonce ho odsoudily na jeden rok vězení a ke ztrátě majetku, Francie přijala Jiřího Koláře s otevřenou náručí. Tato kulturní země mu nabídla nejen pobyt a občanství, ale co je nejdůležitější, podmínky pro další tvorbu. Vive la France!

Kdo je Jiří Kolář? Na tuto otázku není jednoznačná odpověď.

Narodil se v roce 1914, v Protivíně, kousek od Písku. V sedmi letech pomáhal v pekárně svého otce, přivydělával si trháním ovoce a sbíráním tenisových míčků. Vyučil se truhlářem, vystřídal řadu zaměstnání, pracoval jako číšník, pomocník u bagru, betonář, hlídač, kanalizační dělník, redaktor v nakladatelství. V umělecké tvorbě, které se věnuje systematicky od roku 1943, je autodidakt. Je spoluzakladatelem umělecké Skupiny 42, ke které přínáleželi Jindřich Chalupecký, Kamil Lhoták, Ivan Blatný, Josef Kainar, Jan Hanč a jiní významní čeští literáti, výtvarníci a teoretici. V roce 1952 byl Kolář zatčen a uvězněn. Publikovat a vystavovat mohl pouze koncem šedesátých let. V roce podepsání Charty 77 dostal stipendium do Německa a Francie.

Po léta se důvěrně přátelil s Bohumilem Hrabalem, se kterým má mnoho společného, a to nejenom ročníkem narození a škálou vystřídaných zaměstnání. V roce 1956 prosadí první vydání Hrabalovy knihy a v témže roce mu jde za svědka na svatbu s Eliškou Plevovou - Pipsy. A je to právě Kolář, který přesvědčí Hrabala, aby se stal spisovatelem z povolání. Je jedním z prvních čtenářů Hrabalových rukopisů. Jejich vydání zdobí svým výtvarnem, ač už to jsou knihy vydávané na domácí půdě, či později v zahraničí, v době, kdy má Hrabal zákaz doma publikovat a Kolář je exulantem.

Kolářovo dílo je rozsáhlé. Proudny poezie a vizuálního umění se slévají v jednu řeku, která má v některých místech tak divoký tok, že trhá břehy snah regulovat umění a způsobuje pustošivé záplavy. To jsou momenty, kdy čeští literární a výtvarní kritici volají: Zachraň se kdo můžeš! a v děsu prchají do bezpečí vyvýšenin jako je hora Říp. Jinde naopak stejná řeka vytváří poklidné ostrůvky lákající k odpočinku. /Na rozdíl od kulturních arbitřů, dělný lid, jako jsou řidiči náklad'áků, zdravotní sestry, pinglové, zedníci, atd. nemají problém přistoupit k dílu Jiřího Koláře bez zábran a zábradlí/.

Nedá se vyčíslit množství jednotlivých prací Jiřího Koláře, ale počet jeho výstav, jak samostatných tak kolektivních, se pohybuje okolo tří set. Když k tomu přidáme jeho sbírky básní, experimentálních textů, časopiseckých článků, monografií, divadelních her, a jiných, máme před sebou vodní nádrž, která je schopna vyzásobit ty, co žijí po kultuře, až do konce nejen jejich života, ale napojit i generace příští.

Vůbec nás nepřekvapuje, že výtvarný básník či básníci výtvarník, Jiří Kolář, hvězda zářící na kulturním nebi světového povědomí, byl známý v českých podmínkách jen úzkému kruhu jeho obdivovatelů. V roce 1975 Guggenheim Gallery v Novém Jorku uspořádala velkou výstavu Jiřího Koláře. Tato Galerie koupila výstavu po jejím ukončení, za milion amerických dolarů, a Kolář z těchto peněz velkoryse založil nadaci pro mladé české výtvarníky. Ve stejné době jezdil do Československa na nákupy majitel Galerie Schwarz z Milana. Nakupoval oficiálně přes Artia, což byla státní organizace zabývající se exportem

výtvarných děl za tvrdou měnu. Její úředníci určitě nepovažovali Kolářovo dílo za umění, ty jeho dětské vystřihovánky, trháčky, muchláčky a nalepovánky, pro ně jednoduše kraviny a voloviny, jedním slovem blbosti, byly jim určitě k smíchu! Ale poté co čtyři stěhovací vozy Kolářova díla překročily státní hranici, začali úředníci věřit, chytli se za nos a ten pátý náklad'ák byl zastaven. Část výstavy v Novém Jorku se podařilo odkoupit Janovi a Medě Mládkových z Washingtonu. /Tito mají velmi impresivní sbírku, nejen Koláře, ve které je aspoň 300 kousků. Mládkovi chtěli věnovat svou sbírku zpátky do Prahy, tam kam patří, ale nemohli se dohodnout s Magistrátem v otázkách budovy, která by sloužila coby stálá galerie Jiřího Koláře. / Takže to, co z Koláře zůstalo v Čechách a na Moravě, je pouze zlomek jeho tvorby. V soukromých sbírkách je zastoupen víc než v galeriích, a je chyba těch žijících tady v Sydney, co tento unikát neshlédli, když byl tak blízko na dosah ruky a hlavně oka.

Kdybychom shrnuli veškeré Kolářovo dílo a svázali je v jednu knihu, byla by z toho gigantická Kuchařka, ve které by byly Kolářovy recepty, at' už pod názvem text, básně, koláž, proláž, magritáž, muchláž, roláž, chiasmáž či analfabetogramy, uzlové a předmětné básně, atd. Základní ingredience, sůl a pepř Kolářovy kuchyně, jsou Hieronymus Bosch a Brueghel. Kořením všerůzným pak všichni moderní mistři a náhodně nalezené reprodukce, fotky, objekty.

A nakonec pohádka, kterou nám pověděl pan Hrabal: Před dávnými léty, pracoval pan Kolář coby prodavač divadelních loutek. Jeden zákazník mu položil otázku: Máte ještě jednu Smrt? /Zvonec, pohádky konec/. Ta pohádka má v sobě ukrytou pointu. Dílo Jiřího Koláře, které zdaleka není ještě u konce, je takové kvality a kvantity, že by na jeho stvoření mohlo být potřeba několika životů.

P.S.: Jedna básnická sbírka Jiřího Koláře nese název Basně Ticha.

Tak už ani muk.

Pepča Stejskal

Ljuba Sajdlová - Pět uměleckých cen ze Sydney Royal Arts & Crafts Show 2002

Tak dlouho jak znám uměleckou keramičku Ljubov Seidlovou, tak dlouho si pamatuji, že nebyla v Sydney „Eastern Show“, aby si Ljuba neodnesla alespoň jednu cenu. V letošním roce si odnesla cen dokonce 5, z toho tři ceny první a dvě ceny druhé, za svá vystavovaná keramická díla.

Je to velký úspěch a je na místě Ljubě, člence sydneyského Sokola a člence bývalého Artspectra, vefejně blahopřát.

Ljuba má nejen talent, ale také hodně pšle a úžasnou vytrvalost. Suměním vyrůstala již v rodině, její otec se věnoval malování jako zálibě. A tak si malování zamilovala i Ljuba, posléze i práci s keramickou hlinou a konečně v Austrálii po kurzech malování na T.A.F.E. se přihlásila ke čtyřletému studiu „keramiky“. Tento kurz dokončila s vyznamenáním a okamžitě se přihlásila ke studiu „Diploma in Ceramics“.

Mezi výtvarníky v bývalém Artspectru patřila Ljuba k těm neaktivnějším. Vystavovala s úspěchem na všech výstavách této organizace, ale měla i mnoho výstav vlastních. Ve skupinových výstavách se objevila její umělecká díla i v České republice a dokonce vystavovala na pozvání dvakrát i v Japonsku. Jedna z nejprestižnějších soutěží, které se svými pracemi zúčastnila, byl „Fletchers Award“ na Novém Zélandě, poprvé v roce 92 a potom v roce 95.

Dnes má Ljuba, která stále pokračuje ve studiu, ve vlastním domě ve Waterfall, NSW keramickou dílnu a „show room“. Pokud by kdokoli z vás čtenářů měl zájem vidět její keramiku, zavolejte Ljubov Seidlovou na telefonické číslo - 02 9548 6471. *Jana Reichová*

Zprávy z našich misí

V Sydney, 6. května 2002

Vážení a milí krajané,

Dovolte, abych se na vás obrátil s pravidelným poskytnutím aktuálních informací, tentokrát za období březen – duben tohoto roku.

Generální konzulát Sydney byl v těchto měsících krom obvykle aktivní a to zejména na kulturním poli. Naše země měla své zastoupení na Frankofonním festivalu, který se konal ve dnech 16. – 23. března a kde jsem přispěli jedinečnou výstavou koláží Jiřího Koláře, která dále pokračovala v Parlamentu NSW. Závěrem své mimořádní účasti v Austrálii bude tato výstava uvedena 2. června i ve Francouzském institutu v Sydney spolu s přednesem autorových básní na vernisáži. Na závěrečném Gala koncertu uvedeného festivalu vystoupila i Helena Vondráčková, která svoji profesionalitou na jevišti pod vlajkou České republiky sklídila zasloužený potlesk.

V měsíci dubnu zorganizoval Generální konzulát Sydney spolu s Columbia Tristar Films slavnostní předpremiéru českého filmu Tmavomodrý svět, kde před 250 hosty vystoupili rovněž krajané, váleční hrdinové, pan Novák a pan Niemczyk. Ve stejném měsíci se v Perthu za přítomnosti Honorárního konzula České republiky též uctila paměť československých vojáků, kteří se zúčastnili obrany Tobruku v severní Africe za druhé světové války.

V neposlední řadě musím zmínit dvě úspěšné mise, první náměstků ministra obchodu a průmyslu, ministra financí a ředitele Czechinvestu, kteří navštívili Austrálii za účelem představení české republiky pro potencionální australské investory a dále pak delegace senátorů, která v Sydney, Melbourne a Adelaide navštívila krajaňské kluby za účelem seznámit se s názory krajanů na připravovaný krajaňský zákon a diskutovat s krajanými o nadcházejících volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v červnu letošního roku.

Vážení krajané,

V tomto období stojí před Generálním konzulátem Sydney významný úkol, bezchybně zorganizování voleb na našem úřadu pro ty, kteří se rozhodli svými hlasy ovlivnit složení Parlamentu ČR na další 4 roky.

Věřím, že jak průběh voleb tak i jejich výsledek povedou ke spokojenosti jak občanů u nás doma tak nás krátkodobě či vás dlouhodobě žijících krajanů v zahraničí.

S úctou

Ing. Jaroslav Doleček
generální konzul

Dne 17.5.2002 přišla tato zpráva:

Austrálie zrušila článek 17 zákona o občanství (Australian Citizenship Act 1948), na jehož základě pozbyvali Australané, kteří požádali o státní občanství jiného státu, automaticky státní občanství Austrálie. Novela zákona (Australian Citizenship Legislation Amendment Act 2002) vstoupila v platnost dne 4.4.2002. Schválení novely znamená, že Australané, kteří po uvedeném datu nabudou jiné státní občanství, australské občanství neztráti.

Novela zahrnuje i ty australské občany, kteří o jiné státní občanství požádali před 4.4.2002, do tohoto data jim však nebylo uděleno. Změny v zákoně nemají zpětnou platnost; Australané, kteří na základě článku 17 v minulosti pozbyli občanství, však budou moci požádat o opětovné nabytí, pokud mj. prokážou svůj vztah k Austrálii (např. trvalým pobytem) a splní další podmínky.

Pro řadu českých krajanů v Austrálii má tato změna velký význam. Bývalí českoslovenští státní občané, kteří pozbyli státní občanství ČSSR (ČSR) propuštěním ze státního svazku, totiž nyní budou moci učinit prohlášení o státním občanství České republiky podle zákona č. 193/1999 Sb. a stát se tak opět občany ČR bez obav ze ztráty australského občanství.

Generální konzulát dále oznamuje:

1. že na vízové oddělení nastoupila nová místní pracovnice, paní Dana Vormová
2. aby se zájemci o nabídku přípravných kurzů pro studium na vysokých školách a institucích v ČR obrátili na tel. č.: 02 9371 0860.
3. o uvedení kulturních novinek z ČR na internetové stránce konzulátu www.mzv.cz/sydney. V kulturním servisu zpracovaným za poslední období Odborem pro kulturní a krajské vztahy MZV ČR se např. dočtete o:
 - otevření české části výstavy středoevropské meziválečné avantgardy v Los Angeles. Výstava je připravována od roku 1994 a přijímána odbornou veřejností jako událost roku. Meziváleční českoslovenští umělci jsou prezentováni jako vůdčí osobnosti uměleckých směrů v období 1910-1930. Vedle děl Emila Filly, Otakara Kubína, Josefa Čapka, Bohumila Kubišty, Otto Gutfreunda a dalších je vystavován i kubistický nábytek Josefa Gočára a sklo Pavla Janáka. Lze si poslechnout také ukázky z Osvobozeného divadla a hudbu Jaroslava Ježka a promítá se krátký film, který vznikl na základě fotografií Karla Teigeho pro Abecedu od Vítězslava Nezvala.
 - koncertu Kühnova dětského sboru, který v Rudolfinu slavil své 70. výročí. Na závěr večera se přidali i bývalí členové sboru a účinkujících tak bylo na pódiu pohromady několik set. Nejstarší pěvkyně patřila ke generaci osmdesátníků.
 - vystoupení herečky Vlasty Chramostové s manželem Stanislavem Milotou v rezidenci českého generálního konzulátu v Los Angeles s představením, které uváděli v letech 1976 až 1979 ve svém bytě "za muzeem". Diváci si mohli představit atmosféru soudržnosti a vzájemné podpory, která panovala mezi tehdejšími účastníky těchto představení, převážně z řad disidentů a chartistů. Bylo jim totiž vysvětleno, že po těchto představeních obvykle následovala perzekuce, většinou výslechy a odvozy rovnou z představení na neznámá místa, kde byli aktéři ponecháni v noci bez pomoci. Podobné představení jako v LA následovalo v New Yorku a Washingtonu.
 - výstavě ze 60. let v Mánesu. Expozice prezentuje díla předních výtvarníků československého moderního umění, z nichž některá ještě nebyla nikdy představena veřejnosti. "Těch 'šest ze šedesátých' bych nazval 'šesti statečnými', protože se odvážili proti vůli doby a proti nátlaku totality místo socialistického realismu malovat abstraktní nefigurativní obrazy. Sami autoři byli kvůli tomu perzekvováni a pronásledováni," řekl iniciátor a manažer výstavy.
 - zahájení výstavy o manželce prvního československého prezidenta, Charlottě Garrigueové Masarykové (1850 až 1923), v Břeclavi. Výstava se koná do 25. srpna. Do jejího života mohou návštěvníci nahlédnout prostřednictvím dobových fotografií i soukromé korespondence. Mezi exponáty je i list z Masarykova diáře se záznamem o prvním setkání s budoucí chotí.
 - O pátém ročníku čtenářského maratónu v Praze, "Nonstop české a slovenské literatuře ve světě", pořádaný tradičně Jazzovou sekcí. Jazzová sekce v disentu vydávala díla českých i zahraničních autorů, která byla zakázána komunistickým režimem.

(O jiných akcích pořádanými pod záštitou MZV ve světě se též dočtete na stránce www.mzv.cz/kultura)

Černé Divadlo Jiřího Srnce shání kontakty pro účinkování v Austrálii

Černé Divadlo Jiřího Srnce z Prahy, které již více než 40 let přináší divákům po celém světě potěšení z magického divadelního zážitku založeného na principu tzv. "černého kabinetu", by rádo uskutečnilo v blízké budoucnosti turné po Austrálii. Za tímto účelem hledá kontaktní osoby, které by jim v Austrálii domluvily sérii vystupování ve větších městech. Jedná se o divadlo, jež se hodí spíše do komorního prostředí klubového typu s kapacitou hlediště cca 200 diváků. Bližší informace o historii divadla a jeho současném repertoáru lze získat na internetové adrese: www.blacktheatresrnc.cz.

Zájemci se mohou přes internet spojit přímo s vedením divadla nebo kontaktovat australský Honorární konzulát v Praze:

Mr. Petr Vodvárka, Honorary Consul, Australian Consulate,
Klimentská 10, 110 00 Praha 1, Tel.: +420-2-5101 8350,
Fax: +420-2-5101 8352, E-mail: petr.vodvarka@austrade.gov.au

Pokračování rubriky Pro naše starší občany najdete v příštím čísle

Dear Children, if you don't believe that watermen exist then I'll prove to you that they do! And all sorts! For example at my place, I mean the place where I was born, one lived in the river Úpa under the weir and another lived in Havlovice near the wooden bridge and another liked to lurk in Radočský Creek. This one once had to come to my father to have his tooth pulled out and as payment he brought a basket full of silver and pink trout nicely covered with nettles to stay fresh. The reason you could tell he was a vodník was that he left a puddle on his chair. And one lived at my grandfather's mill in Hronov and this one kept 16 horses under the water. That's why the engineers said that in that place the Metuje River had 16 horsepower! Those 16 white horses just pulled and pulled and that's why the millwheel always turned. And then when my grandfather passed away one night, the waterman went and unharnessed the horses and the mill stopped still for 3 days. On really big rivers there are watermen who have even more horses, maybe 50 or even a 100, but there are some who are so poor that they don't even own a wooden goat.

On the Vltava in Prague a waterman can be a real tycoon. He can even own a motorboat and sail it to the sea on his holidays. Even an ordinary "podvodník" in Prague has money to burn and roars around in a motorcar splattering mud everywhere. And then there are the vodník failures who only own a puddle the size of your palm, with one frog, 3 mosquitoes, 2 diver waterbeetles, but no fish. Or they have their business on such a miserable little stream that not even a mouse would get its tummy wet in it. Others never catch more than a couple of paper boats in a whole year or a baby's nappy that got away from its mummy's washing upstream. Yes, it's all very sad, because a vodník like, let's say, the one who lives at Rožemberk Lake can own up to maybe 220,000 carp, as well as all sorts of other fish! No, there really is no equality in this world. **Fairytales by Karel Čapek., 1937**

And now here is a competition for our children.

What does a vodník REALLY look like?

Get a grown up to send us your drawings and we will publish the best ones!

.....

Poselství léta

Když flitru proud
ti padne do klína
v pozlatku obilí jež zraje,
tu rozšumí se splavem
lipa Semtina
a na city tu rozvěrný Faun hraje.

Čas pokročil
Již poledne jej ostrým mečem stíná
ve stínu závratí
se prudký vítr zatočil
a v stinném údolí
již mocný hrad se vzpíná.

Chladivé vody Plakánku
skal pískovcových pryští venku
než večer vůni heřmánku
položí hebce v náruč
na Roubenku.

Studánko milá
mých vzpomínek dávných
jsi svědkem hradu Kosti
času minulých
dnes čeříš se jen vírem
citů chladných
hrdinů dávných v bitvách zhybnulých.

Kolébka léta
tělo také unaví
jak nevtaní když k nám přijdou hosti,
jak přijímené je složit do trávy
svou hlavu.

Tam někde – u hradu Kosti.

Vladimír Kulíček, K oslavě Českého ráje

.....

Přehled vybraných turisticky zajímavých akcí v ČR na druhou polovinu roku 2002

Praha

září 2002

Pražský podzim

12. ročník mezinárodního hudebního festivalu, pražské koncertní síně a kostely

IV. čtvrtletí 2002

Zahájení stálé expozice kubismu v Domě U Černé

Matky Boží

říjen 2002

Mezinárodní jazzový festival – 27.ročník

listopad 2002

Musica iudaica – 10.ročník mezinárodního festivalu hudebních děl skladatelů židovského původu

listopad 2002

Pražský divadelní festival německého jazyka – 7.ročník festivalu divadelních souborů Rakouska, SRN a Švýcarska

5. - 10. 11. 2002

Dny japonské kultury v Praze

Národní zvyky, folklór, divadlo, hudba, tanec, bojová umění, ošacení, kaligrafie...

7. 11. 2002 - květen 2003

Václav Brožík - výstava ve Valdštejnské jízdárně

Souborná výstava nejpopulárnějšího českého malíře historických námětů posledních tří desetiletí 19.století. Výstava je připravována k Brožíkovu 150. výročí narození a 100. výročí úmrtí.

Mimopražské akce

červen/ červenec 2002

Smetanova Litomyšl – 44. mezinárodní operní

festival, největší "open air" festival v ČR

4. - 13. 7. 2002

MFF Karlovy Vary

Festival kategorie „A“, nejvýznamnější filmová událost ve střední a východní Evropě

18. 6. - 20. 10. 2002

Bienále grafického designu. 20.ročník – plakát,

jednotný, vizuální styl a reklamní grafika

22. - 25. 8. 2002

15.ročník mezinárodního dudáckého festivalu –

Strakonice

25. 9. - 12. 10. 2002

Mezinárodní hudební festival Moravský podzim

37.ročník na téma hudba na objednávku

srpen 2002

Mezinárodní hudební festival Český Krumlov

15. 7. - 10. 9. 2002

Festival Uprostřed Evropy: Bavorsko-Čechy-Sasko

11. letní příhraniční přehlídka klasické hudby, divadla jazzu, výtvarného umění na území Bavorska, Saska a severozápadních Čech.

srpen 2002

Hrad Helfštýn - Hefaiston – 21. ročník mezinárodního

setkání uměleckých kovářů. Demonstrace kovářské tvorby na 7 pracovištích, výstava kovářských děl v exteriéru, mezinárodní centrum uměleckého kovářství.

červen - srpen 2002

Concentus Moraviae, VII. ročník mezinárodního

hudebního festivalu 13 měst. „Hudba moravských a dolnorakouských dvorů a zámků“

Sportovní akce

srpen 2002

Grand Prix ČR, Brno, Mistrovství světa motocyklů tříd 125, 250 a 500 ccm

13. 10. 2002

112.ročník - Velká pardubická steeplechase,

nejznámější překážkový dostih kontinentální Evropy

(z internetových stránek www.visitczechia.cz - změna vyhrazena)

From our Czech and Slovak kitchens: *Dobré chutnání*

Lentil Soup

Recipe: 25 dkg lentils, 30 dkg salami, 1 tablespoon oil, 1 onion, 1 carrot, 1/4 celeriac root, 1 bayleaf, 1 teaspoon powdered sweet paprika, pepper, salt, 1.5 l water

Brown chopped onion in hot oil. Add powdered paprika, lentils (sorted, dunked and strained), water and bayleaf. Cover and boil until half done. Add sliced salami, vegetables cut into strips, season with salt and pepper. Boil until soft.

Škubánky (Potato-pasta balls)

Recipe: 1 kg boiled potatoes, 20 dkg flour, ground poppy seeds, sugar, lard

Boil the peeled and quartered potatoes in salted water until soft. Drain, reserving the water. Make wells in potatoes with the handle of a kitchen spoon, sprinkle with flour and cover with reserved stock. Allow flour to 'broil' for approx. 20 mins. Blend the dough thoroughly until stiff and smooth. Scoop out the mixture with a tablespoon dipped in hot melted lard. Sprinkle with ground poppy seeds blended with sugar and with melted lard.

For visitors to the Czech Republic, here are some food fairs and festivals which are due to take place the coming months:

Prague and Surroundings:

August 2002, Prague, St Lawrence's Celebrations, gastronomic and cultural display 7. - 8. 9. 2002, Kladno Fair

September 2002, Mělník Wine Celebrations

28. 10. 2002, Kutná Hora, St Wenceslas's Celebrations

South Bohemia:

13. -15. 9. 2002, Tábor Medieval Encounters

October 2002, Putim, Fish harvest at Lake Podkostelní

September, October 2002, Veselí nad Lužnicí, Fish specialities (related to fish harvest)

29. - 30. 11. 2002, České Budějovice, International GASTROFESTIVAL

Šumava (Bohemian Forest):

27. 4. - 28. 12. 2002, last Saturday in the month, Lenora, Public Baking of Bread in a Village Oven

11. 11. 2002, Vimperk, GOOSE FEAST OR ST MARTIN'S FAIR

Plzeň Area:

December 2002, Úterý, Old Bohemian Fair

4. - 6. 10. 2002, Plzeň, Pilsner Fest - 160th anniversary of the first brew

November 2002, last Thursday in the month, Plzeň, Beaujaulais Festivities

November 2002, Biskoupky, St. Martin's Fair

Český ráj (Bohemian Paradise):

September 2002, Mladá Boleslav, Central Bohemian Fair

September 2002, Rovensko pod Troskami, St. Wenceslas' Fair

East Bohemia:

August 2002, Pardubice, Wine Festival

October 2002, Pardubice, GASTRO - The largest food exhibition in East Bohemia

The Bohemian-Moravian Highlands:

14. 9. 2002, Jihlava, Ježek Day

5. 10. 2002, Telč, Festive Fish Harvest at Lake Štěpnice

South Moravia:

7. -8. 9. 2002 - Dolní Němčí, Plum Festival

13. -14. 9. 2002, Znojmo Wine Harvest Festival and Pageant

14. - 22. 9. 2002, Brno Wine Harvest Festival

4. - 5. 10. 2002, Brno Bio-fair - bio-products by ecological farms

18. 10. 2002, Brno TOP 77 - TOP 11 - Display of 77 best Moravian and 11 best Czech wines selected by international wine-tasting commissions

8. 11. 2002, Brno, Moravian Wine-growers' Autumn 2002

North Moravia and Silesia:

September 2002, Ostrava, Town Hall Restaurant Garden Party and Pork Feast

September 2002, Kravaře, Pražský karmáš -3-day celebrations, cuisine from Pražská

September 2002, Weekend of Hukvaldy Tarts and Pretzels

13. - 14. 10. 2002, Šumperk Beer Festival

October 2002, Hukvaldy Castle Feasts

6. - 10. 2002, Ostrava and surrounds, Fire Brigade's Beer Corps of the Ostravar Brewery - Beer-tasting with the Fire Brigade's Praga fire engine
November 2002, Ostrava, Huntsmen's Tally-ho
November 2002, Soběšovice - dam, St Martin's Feast
December 2002, Hukvaldy, St Andrew's Fair - sale of local specialities - "vařonka"

A list of events for the period March - August can be found in the last issue of Věstník. For further information please see www.cccr-info.cz and www.visitczechia.cz **Česká centrála cestovního ruchu - Czech Tourist Authority**

Atd.

Milí čtenáři,

redakce by vám ráda poděkovala za hojnost zaslaných příspěvků. Všechny jsou pečlivě pročitány i když není možno je ihned zveřejnit.

Do knihovny byl věnován starší počítač na kterém lze používat Word Perfekt (či znovu procvičit T602!). Časem bude třeba opatřit novější model, fax či kopírku. Víte-li o možnosti jak je získat, prosíme spojte se s redakcí.

A nakonec: I nadále bychom uvítali pomoc s technickou stránkou vydávání Věstníku. Máte-li zájem a trochu volného času, zavolejte laskavě na telefonní čísla na str. 1.

**TOVÁRNA NA POTRAVINY PRO EXPORT
SCHVÁLENA EU NA PRONAJMUTÍ!
Volejte Miro Davise (02) 9558 6375**

AutoLab mechanical services

**Located at Caltex Manly Vale
236 Condamine St, Manly Vale 2093**

Our Automotive services include:

**Schedule servicing including all late model cars and 4WD's under warranty
All mechanical repairs • Electronic tuning and on board computer diagnostics
Full brake and clutch repairs • Registration inspections and green slips-ask us
for an instant quote • Auto transmission servicing • Mufflers and sports systems
Air conditioning repairs and servicing • Performance modifications
Auto electrical repairs • Steering and suspension specialists • Free pick-up and
delivery service or loan car facility**

DROP IN AND COMPARE US ON OUR SERVICE AND ADVICE!

**Mention VĚSTNÍK and as a special client you will receive
FREE engine oil and oil filter with your first service**

MLUVÍME ČESKY A SLOVENSKY

Ph: 1300 886 883

Immigration Seminars

Australia – USA – New Zealand – Canada

Presented by

Justin Rickard

M.A LL.B (Syd.) M.M.I.A

Principal Lawyer

Registered Migration Agent No: 90625

Justin Rickard & Associates

Attorneys, Solicitors & Barristers

This is your opportunity to find out all the information you need to know on the Australian Immigration System.

For more details

please phone

Mrs Eva Chermak on 9981 4765 or 0401 681 742

or contact our office on

9981 7755

All participants are eligible for a **FREE** initial visa assessment

Introducing

Giovana Arrarte

Legal Assistant to Principal

Fluent in Spanish

Stephanie Green – USA

&

Sheridan Te Aho – NZ

Client Consultants

Eva Chermak

Client Liaison Officer (Europe)

Fluent in Slovak & Czech

Complete our website client questionnaire at

www.ozglobal.com.au

KRAJANSKÁ FIRMA AUTO OPRAVÁŘŮ VÁM ODBORNĚ ODHADNE CENU OPRAVY.

ROVNĚŽ ZAŘÍDÍ VEŠKERÝ STYK PO VYPLNĚNÍ NUTNÝCH FORMULÁŘŮ S
POJIŠŤOVNOU.

POUŽÍVÁME NEJNOVĚJŠÍ METODY OPRAV S MODERNÍM ZAŘÍZENÍM.

INCORPORATED IN N.S.W.

GOULBURN WINE BEER & SPIRITS SUPPLY PTY LTD

Wholesale Wine & Spirits Merchants

9-13 Brisbane Street, Darlinghurst, N.S.W. 2010 Australia

Tel (02) 9264 8459 Fax (02) 9264 8941

*** WE IMPORT A LARGE RANGE OF CZECH BEERS & SPIRITS ***

- PILSNER URQUELL-PRAZDROJ
- KARLOVARSKÁ BECHEROVKA
- TUZEMSKÝ RUM
- JELÍNEK SLIVOVICE
- JELÍNEK GRIOTKA
- JELÍNEK BOROVIČKA
- TŘEŠŇOVÉ VÍNO
- STARÁ MYSLIVECKÁ
- PRADĚD
- KIRSCH
- RASPBERRY & BLACKBERRY LIQUEURS

*** WE DELIVER LOCALLY AND INTERSTATE ***

Joseph Kosinar

B.Arch.

Chartered Architect

20 Forwood Avenue

Turrumurra

NSW 2074

Telephone:

9449 6745

V. GAZDIK LL.B. & CO. SOLICITORS

✉ PO BOX 352 BEECROFT NSW 2119 AUSTRALIA

Tel: (61-2) 9980 1301 SYDNEY OFFICE 1 5 WONGALA CRESCENT, BEECROFT NSW 2119 Fax: (61-2) 9980 9375

**VLADIMÍR GAZDÍK - SOLICITOR – PRÁVNÍK
ADVOKÁT POSKYTUJE PRÁVNÍ SLUŽBY SE SLEVOU
PRO BRATRY SOKOLY A JIMI DOPORUČENÉ
KLIENTY.**

V. GAZDIK LL.B. & CO. SOLICITORS

Vladimir Gazdik LL.B.

Solicitor of the Supreme Court of NSW

Sydney Office 1
5 Wongala Crescent
Beecroft NSW 2119 Australia
Telephone: (02) 9980 1301
Facsimile: (02) 9980 9375

Mobile: 0407 274 734
Email: vgazdik@bigpond.com
Appointments: 0247 876 336
PO Box 352
Beecroft NSW 2119

Mobile: 0407 274 734

E-Mail: vgazdik@bigpond.com

Appointments: 0247 876 336

FOUR SEASONS PHOTOGRAPHY

COMPLETE WEDDING COVERAGE
CORPORATE FUNCTIONS

0419 880085
02 9449 3586

Zyeme vás na nezapomenutelnou dovolenou MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je osm kilometrů od Townsvillu v severním Queenslandu. Má rozlohu 52 kilometrů a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 2 O výborných restaurací, 4 turistické resorty, golfové a tenisové kurty, plachetnice, procházky panenskou přírodou. Je zde zábava pro dospělé i děti.

Kompletně vybavené dvou a jednopokojové byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Palmová zahrada a bazén. Na požádání zašleme brožurky a další informace. Navštivte nás a my vám promítáme Video.

**Jednopokojový byt (3 hoste) \$ 350, dvoupokojový (5-7 hostů) \$450
za týden**

**Beachside Palms Holiday Units
Frank Baychek (Bejček)**

7 Wilberforce Ave. Rose Bay, N.S.W. 2029

Telefon: (02) 9371 9164

Fax: (02) 9388 2183

Web site: <http://www.magnetic-island-qld.com>

Virgin Blue létá Sydney-Brisbane-Townsville a zpět za \$ 304

Pohled z okna bytu